

BULLETIN

MALÁ
POLICEJNÍ AKADEMIE

BULLETIN
MALÁ POLICEJNÍ AKADEMIE

Vydavatel:

Policie České republiky
Národní protidrogová centrála
Služby kriminální policie a vyšetřování

Vedoucí redakční rady:

Miloš Vaněček
Tel.: 974 836 429

Adresa:

Policejní prezidium
České republiky
Poštovní přihrádka 62/NPC
170 89 PRAHA 7
bulletinnpc@centrum.cz

Tiskne:

Tiskárna MV, p. o. Bartůňkova 4, 149 01 Praha 4
tel. 272 957 011, fax 974 887 395

Grafická úprava: Petr Bednář

JAK PŘIŠLA MALÁ POLICEJNÍ AKADEMIE NA SVĚT

npor. PhDr. Lucie PTÁČKOVÁ Ph.D., kpt. Bc. Miloš VANĚČEK

Rok 1989 přinesl nejen svobodu, ale i řadu problémů, na které jsme byli více či méně připraveni. Jedním z problémů, který s sebou sametová revoluce přinesla, byl i nárůst sociálně patologických jevů u dětí a mládeže. Otevřené hranice umožnily nejen cestovat, ale otevřely i cestu dosud nepřístupným drogám na drogovou scénu v České republice. Zneužívání a závislost na drogách na sebe nabaluje další sociálně nežádoucí jevy. Jednou z nejvíce ohrožených skupin jsou právě děti, žáci základních škol.

Všechny tyto problémy jsme si před pěti lety začali uvědomovat, a tak vznikl v Českých Budějovicích nápad provádět systematickou a dlouhodobou prevenci právě na základních školách. Chtěli jsme vytvořit projekt, který by pokrýval širokou škálu sociálně patologických jevů. Původní idea začala brzy nabývat konkrétních podob a rozrůstala se do větších rozměrů. Protože jsme chtěli sestavit skutečně kvalitní program, požádal ředitel OŘP plk. JUDr. Svoboda o pomoc ředitele NPC plk. JUDr. Komorouse. Kdo jiný než NPC je nejpožádanějším v této oblasti. Navíc tito policisté již od samého počátku na hrozící drogová rizika a z nich plynoucí nebezpečí upozorňovali. Uvědomovali si, že nedílnou součástí boje proti drogám, ale i proti sociálně patologickým jevům je nejen represe, ale zejména prevence. Skupina metodiky a prevence NPC měla již dřívější zkušenosti s celoročními programy pro práci s dětmi. Na ZŠ Písnická v Praze, kde působili v hodinách občanské výchovy, došli k závěrům, že tento nastolený trend je správný.

Společně jsme tak vypracovali pilotní projekt „Komplexní program prevence sociálně patologických jevů na základních školách“. Jeho úkolem bylo přispět u dětí k osvojování si prosociálního chování a odmítání porušování zákonů. Žáci se tak nenásilnou formou v hodinách občanské a rodinné výchovy měli postupně s problematikou sociálně patologických jevů seznámit. Naším cílem bylo i neztratit jako policie kontakt s dětmi a systematicky a důsledně se jim věnovat. Zároveň program navazoval na Strategii prevence MŠMT a byl zpracován na základě učebních osnov ZŠ, požadavků učitelů a dalších odborníků, které jsme do projektu zapojili. Projekt tak představoval i konkrétní aktivitu v rámci tehdy nově vytvářených Rámcově vzdělávacích programů.

Postupně vznikala náplň jednotlivých výukových programů, ale připravovala se i řada doprovodných akcí. Děti 6.tříd se staly ve školním roce 2002/03 naším reprezentativním vzorkem a po čtyři roky jím měly zůstat.

Nejen radosti, ale i starosti byly naším denním průvodcem. Potřebovali jsme peníze na výtisk pracovních sešitů. Zde pomohlo na začátek Ministerstvo vnitra ČR a další peníze se postupně dařily sehnat díky sponzorům, kteří si uvědomovali potřebnost podobného projektu. Vzhledem k personálním kapacitám policie jsme mohli oslovit jen menší počet škol, neboť výuková dotace byla poměrně velká. Na základě dlouhodobé spolupráce jsme oslovili tři školy v okrese České Budějovice, které zároveň zastupovaly jednotlivé kategorie škol : sídlištní – ZŠ Máj I, městskou – ZŠ Pohůrecká, mimobudějovickou – ZŠ Lišov.

V září 2002 se projekt rozjel naplno. Seznámení s ním byli rodiče dětí, pedagogové a postupně široká veřejnost. Na každé škole nám byli k dispozici dva pedagogové, kteří projekt organizačně zajišťovali a postupně se stali naší pravou rukou. Bez nich by se program mohl stěží rozvinout do takových šířek, které každým rokem nabývaly ještě větších rozměrů.

Soutěže, besedy pro rodiče, doprovodné akce, výukové programy, to vše se stalo trvalou součástí projektu, který v začátku dostal pracovní název „**Malá policejní akademie**, příběhy ze života aneb jak bys je řešil ty“. Úkolem dětí bylo po celý školní rok získávat body, které ti nejlepší zúročili v možnostech absolvovat zajímavé výlety, účastnit se slavnostního každoročního vyhodnocení pro nejlepší.

A tak nějak to tehdy všechno začalo.

CHARAKTERISTIKA ŠKOL

JAK JSME SE POZNALI A ZAČALI SPOLUPRACOVAT

Bez pomoci pedagogů a managementu škol by projekt Malá policejní akademie nemohl vzniknout a ani fungovat. Spolupráci jsme nabídli na základě dlouhodobých výborných kontaktů třem školám, které splňovaly naše požadovaná kritéria. Dostali jsme k dispozici pedagogy, kteří s námi měli pro plánované období spolupracovat. Na začátku jsme ani nedoufali, že se nám vše podaří tak, jak chceme, a že bude ještě lépe. Z nás dospělých se stala za ty čtyři roky bezvadná parta a děti si mezi sebou na školách i mezi školami navzájem zvykly, že jde především o spolupráci.

Základní škola Máj I

je školou sídlištního typu. Patří k nejmladším v Českých Budějovicích a byla vybudována zároveň s novým sídlištěm Máj na severozápadním okraji města. Areál byl otevřen 1. září 1988. V roce 1996 byla vybudována střešní nástavba jednoho pavilonu, čímž škola získala současnou podobu. Pro její barvu a znak se jí říká modrá škola s motýlem.

Zájmovou mimoškolní činnost pro děti na škole zabezpečuje sdružení pod názvem DRAK. Toto sdružení vzniklo na základě projektu Statutárního města Českých Budějovic, které činnost finančně zabezpečuje. Hlavním cílem projektu – sdružení je zapojit především neorganizovanou mládež do zájmové činnosti, a působit tak preventivně v oblasti kriminality a drogové závislosti.

Děti se scházejí i ve školním parlamentu, prostřednictvím dvou zástupců třídy jsou zprostředkovány nápady a přání žáků školy. Informace pak směřují k vedení školy a úzká spolupráce zaručuje kontinuitu dospělých a dětí, které se také podílejí na zlepšování práce školy. Ve škole vychází školní časopis Maják, který si děti samy připravují. Obsahem časopisu je dění života školy, oblast literární a zajímavosti z internetu.

Základní škola Suché Vrbné – Pohůrecká

zastupuje kategorii škol městských. Stojí v Českých Budějovicích ve čtvrti Suché Vrbné a svůj provoz zahájila na počátku šedesátých let. Vždy patřila mezi českobudějovické školy s nejvyššími počty žáků, o čemž svědčí její rozsáhlost i počet budov. Přestože se ostatní školy potýkají s nedostatkem žáků, díky nové výstavbě v jejím okolí nemá management školy o děti nouzi. V prostoru areálu je dětem k dispozici velká zahrada a nové sportovní hřiště s běžeckou dráhou s umělým povrchem a také víceúčelové hřiště na nohejbal, košíkovou a jiné míčové sporty.

Žáci mohou pracovat v různých školních zájmových kroužcích – například sportovním, výtvarném, přírodopisném, turistickém, informatiky, ale bohatá je i nabídka školní knihovny. Žáci této školy dosahují každoročně nejlepších výsledků a umístění v různých soutěžích. Autory veškeré výzdoby školy i družiny jsou převážně její zdejší žáci. I zde vychází školní časopis. Jeho název děti vymýšlejí každoročně samy. Obsahem jsou různé zajímavosti ze školy, z dopravy, literatury, sportu a další.

Základní škola Lišov

je školou mimobudějovickou. Je vzdálená asi dvacet kilometrů od krajského města. Byla otevřena v roce 1973 a po úpravách a přestavbách nyní žákům slouží dvacet tříd. Je jednou z mála škol, které se mohou pochlubit i vlastní mateřskou školou. Proto je běžné, že velké děti navštěvují ty malé se svými zájmovými programy.

Na škole pracuje velmi dobře střelecký kroužek, kroužek výtvarné výchovy, maňáskový, ručních prací, zdravotnický, prostorové tvorby a keramický. Mezi další zájmové aktivity patří i různé druhy sportů. Děti jsou zapojeny do „Peer programu“. Škola je známa svými „barevnými dny“, dvakrát do roka se pořádají sběrné akce. Výtězek je vždy dán na různé humanitární účely, například Ostrovy života, Kapka naděje, Pomozte dětem, psi útulek a další. Při povodních, které postihly krajské město, Lišovští věnovali peníze postiženým školám. V ZOO Hluboká nad Vltavou děti adoptovaly klokana, kterému pravidelně přispívají na stravu. Ve škole vychází školní časopis „Hoblíček“. Redakční rada využívá příspěvků spolužáků, provádí ankety mezi dětmi a nejlepší příspěvky jsou odměňovány.

Chtěli jsme představit nejen školy, ale samotné pedagogy, kteří nám od počátku moc pomáhali s přípravou projektu a po celou jeho dobu s námi skvěle spolupracovali. Bez nich bychom nezvládli naplánovat jakékoliv vyučování, k dětem by se nedostaly všechny informace, problémy by byly

s organizováním akcí, prostě bychom se bez nich neobešli. A tak jsme jim na závěr položili každému jednu otázku.

CO VÁM MPA OSOBNĚ PŘINESLA?

Mgr. Antonín Scheichl – ředitel ZŠ Máj I.

V první chvíli jsem si řekl – fajn a budu mít nařízení MŠMT ČR k prevenci negativních vlivů zajištěno. Po čtyřech letech vidím, jak důležité a efektivní je spojit síly školy a dalších výchovných činitelů, jak děti „rostou“ ve znalostech, společensky, v postojích, v jednání vlivem společného systémového výchovného působení, jaký obrovský význam mají přednášky, semináře, besedy a další akce zajišťované externími, fundovanými lidmi. Za průkaznou efektivitu posunu znalostí, dovedností a návyků žáků děkuji Malé policejní akademii, jejím tvůrcům a realizátorům. Její osnovu využijeme při tvorbě našeho Školního vzdělávacího programu jako průřezové téma.

Pár slov od nás: Pan ředitel je vynikající člověk, hned od začátku nám velmi pomáhal, a přestože zprvu nevěděl, do čeho jde, věřil nám. Po celou dobu s námi skvěle komunikoval, „pekla koláče“ od ranních hodin, když jsme měli přijít do školy, a byl nám velkou oporou. Když mluvím o nás, myslím tím vlastně celou jeho školu a všechny, co jsme s projektem pracovali.

Mgr. Stanislav Matoušek – ředitel ZŠ Lišov

Další zkušenosti v organizaci prevence sociálně patologických jevů. Podněty ze spolupráce s odborníky v oblasti prevence a také konkrétní práce při odhalování trestné činnosti. Další poznatky z oblasti stavu a dalších tendencí drogové scény. Další zkušenosti z organizace nových forem a metod práce se žákovskými kolektivy

Standa se stal naším velkým kamarádem pro svůj smysl pro humor, kterým nás z počátku hrozně vytáčel a dostával do varu. Staral se o nás jako o vlastní, hostil nás, a tak nemůžeme zapomenout nejen na tvarohové buchty od Marty, ale ani na zážitky, které jsme si z akcí odváželi nejen my, ale i děti z ostatních škol.

Mgr. Jindřich Rampulka – ředitel ZŠ Pohůrecká

Přestože nám zpočátku pan ředitel asi moc nevěřil, snad jsme ho přesvědčili, že to s jeho školou a dětmi myslíme dobře.

Mgr. Hana Pexová – ZŠ Máj I.

Tři důležité věci: 1. novou zkušenost a nový pohled na práci Policie ČR (počáteční krok do neznáma se ukázal jako šťastný krok správným směrem; Lucko, udělali jste pro děti – i pro nás – obrovský kus práce, klobouk dolů.)

2. nové poznatky (stejně jako děti už i já vím, kdo .. a co.. a co dělat, když... a také vím, že na téma „drogy a jak se jim bránit“ si budu muset pozvat Miloše, jinak mi to děti neodpustí)

3. nové přátele (Lucko, Miloši, Aleno, ... díky !)

Hanka je skvělý človíček a výborná holka do nepohody. Přestože si v posledním roce zranila obě ruce, brala vše s humorem. Po celé čtyři roky se starala, aby vše klapalo tak, jak má, a abychom se na Máj rádi vraceli. Sálá z ní dobrá nálada a nikdy s ní není nuda. Prostě skvělá kámoška, se kterou se dobře povídá.

Mgr. Věra Pašková – ZŠ Máj I.

Projekt MPA, spolupráce učitelů a PČR umožnil nám vyučujícím na konkrétních příkladech a v besedách rozšířit, doplnit a upevnit znalosti žáků v tematických okruzích probíraných v rámci vyučování. Žáci se naučili na konkrétních příkladech vyrovnávat se s krizovými situacemi, rozlišit co je dobré a co špatné. Tvůrčím způsobem uplatnili své postoje a názory ve výtvarných a literárních soutěžích. Ze své zkušenosti mohou doporučit tento projekt všem ZŠ.

Věrka je přátelská, sympatická a má ráda kolem sebe hodně lidí. Obdivovali jsme její super elegantní oblečení, a přestože jsme při pár akcích vypadali jak zmoklé slepice, ona byla vždy za dámu. Její duše se dostává do varu, když dramaturgicky režíruje hodiny občanky nebo rodinky.

Zleva: Mgr. Nováková, Mgr. Pašková, Mgr. Pexová, Mgr. Ertlová, Mgr. Scheichl

Mgr. Miloslava Krčmářová – ZŠ Pohůrecká

Dala mi nové náměty a nápady. Díky MPA jsem se dostala za „hranice naší školy“. Dostala jsem se na místa, kam bych se bez MPA nedostala. Zažila jsem spolu s dětmi pocity radosti a spokojenosti. Viděla jsem děti jinak než přes předmět a známku. Pocit uspokojení z toho, že dělám něco navíc a nedělám to pro peníze. Poznala jsem fajn lidi.

Člověk, který vždy pomůže a můžeme se na ni stoprocentně spolehnout. S chladnou hlavou řeší problémy, vždyť je taky matikářka. Valili jsme na ni úkoly typu – graficky zpracovat, počítačově připravit, power point udělat a v prvním roce také výzkumné šetření spočítat. Se vším si hladce poradí a děti ji milují.

Mgr. Jaroslav Kala – ZŠ Pohůrecká

Přínos MPA pro mě je v oblasti práce s dětmi a v bližším seznámení s prací policie a samotných policistů. Při práci s dětmi jsem si uvědomil, a to hlavně při sportovně-branných soutěžích, že žáci základních škol jsou především děti, i když se tváří velmi dospěle. Touží si hrát a soutěžit, srovnávat se s druhými, bavit se a být odměňováni a chváleni. Tím, že se naše škola zúčastnila MPA, tak jsem se dostal do bližšího kontaktu s policií a mnohem víc si uvědomil, jak široký a náročný je rozsah práce samotných policistů. Také to, že jsou především lidé, kteří nejenom udělují pokuty na silnici, ale musí zastat spoustu práce a úkolů, které běžný člověk nevnímá.

Ještě že jsme tě, Slávku, mezi námi děvčaty měli. Chlap je nutný v každé partě a ve škole zvlášť. Vnášel mezi nás skvělou atmosféru. Staral se o organizaci většiny sportovních akcí, vždyť je taky tělocvikář. Pohodovej kluk, kterého děti baští a jeho autorita je neotřesitelná.

Zleva: Mgr. Krčmářová, Mgr. Kala, Mgr. Havlová

Mgr. Jiřina Jiráčková – ZŠ Lišov

MPA se stala nedílnou součástí při sestavování Minimálního preventivního protidrogového programu. Mně osobně velmi pomohla při výuce Rv aOv. Žáci probírali jednotlivá témata s odborníky. Pro mě to byla velká inspirace. Velmi pěkně jsou zpracovány pracovní sešity, se kterými běžně v hodinách pracujeme. Změnil se i pohled na práci Policie. Některé žáky ovlivnil i při jejich profesním zaměření. MPA ale byla i velmi náročná na volný čas, kdy jsme připravovali doprovodné akce. MPA nás vyburcovala k mnoha aktivitám. Přínosem byla i setkání a spolupráce s ostatními školami. A hlavní přínos? MPA děti baví!

Obrovské štěstí jsme měli, když ředitele Mgr. Stanislava Matouška napadlo, že s námi bude spolupracovat právě ona. Jak o ní děti napsaly, „dobrá dušička této školy“. Hned v začátku jsme všichni pochopili proč. Organizuje veškeré školní akce a má nepřeberné množství energie a nápadů. Mimořádně obětavá, schopná vymyslet cokoliv.

Mgr. Helena Šálková – ZŠ Lišov

Helča s námi spolupracovala převážně na sportovních akcích a byla Jiřince pomocnou rukou. Nezapře tělocvičného ducha, což většinu z party (výjimku tvořil Slávek) chybí. Tak nám za všechny napravovala v této disciplíně reputaci. Vypadá jako tichá a uzavřená osůbka, ale zdání klame.

Přestože jsme se dětem na I. stupni věnovali více až v posledním ročníku, nezapomínali jsme ani na ně s nějakými akcemi. A tak chceme poděkovat i jim za dlouhodobou spolupráci a zeptat se na jejich mínění.

Mgr. Miroslava Nováková -

Co mně osobně tato akce dala? – PŘÍLEŽITOST!

Příležitost setkat se s milými lidmi zapálenými pro svou profesi...

Příležitost seznámit se s touto problematikou šířeji a hlouběji, než dosud bylo možné...

A příležitost prožít s dětmi ve škole nestandardní situace, a tak zase trochu lépe poznat i je samé...

Jsem ráda, že mě tato šance neminula a že jsem ji, doufám, nepromarnila.

Děkuji!

Mirka je výborná organizátorka s velkým srdcem na dlani kdykoliv, kdekoliv a pro kohokoliv. Modrá škola s motýlem a její děti jsou pro ni skoro všechno. Pod jejím vedením malé děti jenom kvetou. Mirko, jen tak dál.

Mgr. Hana Havlová

Spolupráci se zajímavými lidmi.

Chuť vyzkoušet něco nového.

Uspokojení z dobře vykonané práce – spokojenost dětí.

Šíří kolem sebe velký optimismus a sportovního ducha. V její společnosti se zasmějete a budete

se rádi vracet na její medovníky a čaje s meduňkou, kterou cedíte mezi zuby. Skvělá kamarádka, která vám ráda pomůže.

Mgr. Irena Březinová

Na 1. stupni jsem ocenila zájem o práci v této oblasti, jak u učitelů, tak u žáků. Žáci s radostí vyprávěli o všech besedách. Se zaujetím mluvili o získaných poznatcích, což svědčí o tom, že na ně hluboce působila práce v této oblasti

Sympatická, vstřícná žena, která vám diplomaticky sdělí cokoli. Velmi obětavá a pro děti by se rozdala. Svoji bezprostředností si Vás okamžitě získá a pomůže, kdykoliv to člověk potřebuje.

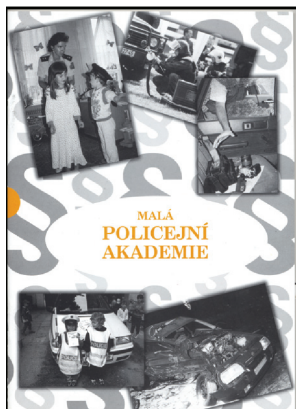
A co říci na závěr? Byli jsme skvělý tým, spolupracovali jsme výborně a určitě se nemusíme za nic stydět. Dětem jsme podle našeho názoru dali to nejlepší do života, snad i ony si to s přibývajícím věkem uvědomí. **Díky.**

Zleva: Mgr. Březinová, Mgr. Matoušek, Mgr. Šálková, Mgr. Jiráčková

VÝUKOVÉ PROGRAMY PRO JEDNOTLIVÉ ROČNÍKY

6. TŘÍDA

ŠIKANA

Děti na základních školách se stále častěji seznamují se slovem „šikana“. Pro ty menší je toto slovo mnohdy neznámé, avšak děti na druhém stupni vědí a dokáží tento pojem vysvětlit. Některé z nich se dokonce staly již obětí. Ti, kteří se situovali do role šikanujícího, o sobě raději mlčí. Působení šikany spočívá v závažnosti, dlouhodobosti a nezdědka v celoživotních následcích na duševním a tělesném zdraví. V dnešní době však žádná třída ani škola není proti šikaně imunní. Všechny školy a školská zařízení mají proto povinnost předcházet všem náznakům agresivity a všem způsobům šikanování mezi žáky a svěřenci. Na problematiku šikanování se nyní pohlíží jako na něco, čemu musí věnovat pozornost každá škola, aby chránila bezpečný a klidný vývoj dětí.

Děti samy jsou vůči šikaně většinou bezmocné, ale pomoc dospělého hledají až v krajních případech. Odhalení šikany bývá někdy velmi obtížné i pro zkušeného pedagoga. Nejzávažnější negativní roli při jejím zjišťování hraje strach, a to nejen strach oběti, ale i pachatelů a dalších účastníků. Strach také vytváří obvykle prostředí „solidarity“ agresorů i postižených.

Je velmi důležité s dětmi o této problematice hovořit, dodávat jim sebevědomí, pěstovat u nich solidaritu se slabými a všimnout si jakýchkoliv dětských projevů. Pokud je dítě o přestávce bez kamarádů, vyhledává blízkost učitelů, je nejisté a ustrašené, působí smutně a stísněně, jeho prospěch se zhoršuje, má poškozené věci, na těle odřeniny, modřiny a škrábance, které nedovede vysvětlit, tyto všechny nepřímé známky šikany jsou pro nás vykřičníkem, kterým nás – dospělé – dítě upozorňuje na svůj problém.

Obsahem těchto hodin je například:

- Definice šikany
- Její projevy
- Kde k šikaně dochází
- Kdo je obětí
- Kdo je agresorem
- Motivы agrese
- Mlčící většina
- Druhy trestů
- Jak se zachovat, staneš-li se svědkem či obětí

DROGY V DĚJINÁCH LIDSTVA

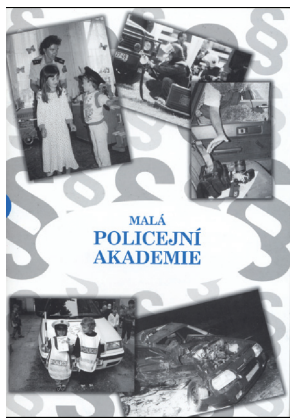
Člověk zná drogy odjakživa. V dávných dobách žili lidé v přírodě mnohem více než dnes a na jejich schopnosti poznat její tajemství záleželo, jestli seženou dost potravy a budou schopni v těžkých podmínkách přežít. Velmi bedlivě proto pozorovali, co se kolem nich děje. Živil se nejrozumnějšími bobulemi a kořínky, a proto rychle zjistili, které jsou jedlé a které naopak jedovaté. Některé rostliny měly zajímavou chuť, nebo způsobovaly otupělost, veselost, spánek nebo bdělost. Jiné měly léčivou moc. Většinu z nich začali lidé využívat k výrobě léků a používají se i dnes.

V současné době se drogami označují hlavně ty látky, které člověk vyhledává proto, že po jejich požití dochází ke změnám prožívání reality. Člověk je veselý, prožívá různé halucinace a podobně. Některé drogy berou, jiní se zabývají tím, že jim drogy opatřují. Mnoho lidí si prodejem drog vydělává peníze. Proto potřebují, aby si tyto jejich drogy kupovalo co nejvíce lidí.

Obsahem těchto hodin jsou témata:

- Drogy v dějinách lidstva
- Drogy a medicína
- Drogy v České republice
- Ohrožují mě drogy samotného
- Rozdělení drog
- Nebezpečí užívání

7. TŘÍDA

AGRESIVITA

Se vzrůstající kriminalitou nejen u nás, ale i ve světě, stále často slyšíme názory i fakta, že pachatelé jednají se zvýšenou „agresivitou a brutalitou“. Agresivní chování se tedy netýká jen dospělých ale i dětí. S postupem času se dá říci, že se snižuje věková hranice dětí, kdy svoji agresivitu projevují. Napadnutí, fyzické násilí, útok, nepřímá agrese – pomlouvání a výsměch „za zády“, pohotovost k afektivní explozi, negativismus, nevraživost, projekce nepřátelství na druhé lidi, verbální agrese – nadávky, vyhrožování – toto agresivní chování můžeme pozorovat již u dětí školou povinných. Takovéto chování se však nevyhýbá ani předškolním dětem. Rivalita, šfouchání, bití, domáhání se vlastnictví a další jsou typické formy dětské fyzické a verbální agrese. Zásadním činitelem je tu odměňování a trestání agresivního chování sociálním okolím. Pokud se agresivita „vyplácí“, je úspěšná, může se fixovat v trvalou tendenci a stát se sociální technikou, uplatňovanou vůči určitým kategoriím osob (slabší, ústupnější, bázlivější).

Obsahem této hodiny je:

Rozdělení agresivity

- Pojem násilí
- Vliv médií
- Strach
- Co dělám a nedělám

ZÁŠKOLÁCTVÍ

Záškoláctví je již tradičně pojímáno jako porušení řádu školy, ale ve skutečnosti toto provinění vyplývá ze školského zákona, který obsahuje ustanovení o povinné školní docházce. Existence legislativních pravidel usnadňuje u problémového žáka najít řešení, které bude výchovně vhodné. Umožňuje i v případě potřeby jej přivést ke spolupráci s pedagogicko-psychologickou poradnou, v horším případě, kdy je záškoláctví spojeno s delikventní činností, jej převést do diagnostického ústavu a podobně. Žák má tedy uloženo, aby se pravidelně, přesně a včas dostavil do vyučování.

Záškoláctví vede k zamyšlení, že každé, i málo výkonné dítě, by mělo ve školním prostředí čas od času v nějaké činnosti prožít úspěch. Každý školák by měl mít pocit, že přes neuspokojivý vzhled, přes neúspěchy v učení nebo slabší prospěch, jej učitel či učitelka mají nepodmíněně rádi, uznávají jej jako jedinečného lidského tvora a přes veškeré problémy a nedostatky trpělivě věří v jeho budoucnost.

Tématem hodin je:

- Definice záškoláctví
- Dětská potulka
- Kratší zanedbávání školy

- Účelové záškoláctví
- Postih
- Cesta k nápravě
- Záškoláctví a kriminalita

Volný čas, vliv vrstevnické skupiny, rozdělení drog

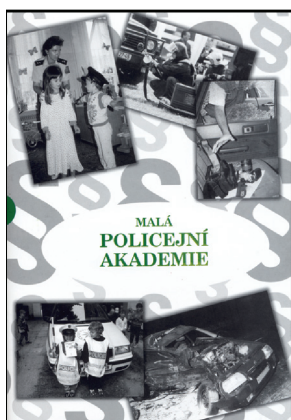
Volnočasové aktivity jsou důležitou součástí trávení mimoškolního času. Problémová mládež spíše postrádá cílevědomé zaměření zájmů do společensky schvalovaných aktivit. Skupina vrstevníků se považuje za důležitého a nezbytného činitele ve výchově, která však může mít příznivé i nepříznivé formativní účinky. Velice mnoho záleží na tom, čím se parta zabývá. Pokud bude sportovat a podněcovat jednotlivce v partě k tréninku a tak k lepším sportovním výsledkům, které jim dávají v partě vyniknout, pak je vše v pořádku. To ale nebude tak časté. Podle zkušeností je to právě naopak. Party se baví tím, že si dokazují odvahu a statečnost nebo výjimečnost tak, že často někoho šikanují, páchají trestnou činností, soutěží v tom, kdo v obchodě ukradne víc věcí a nebo si dokazují svoji statečnost tím, že začnou brát drogy. Tak se dětem může jednoho dne stát, že přijde jako každý den do party a pokud bude chtít i nadále v této partě zůstat, bude muset vzít drogu.

Tématem alternativních hodin je:

Volný čas a způsob jak ho trávit

- Přirozená zvědavost a touha poznávat
- Touha po dobrodružství
- Touha být první, obdivován
- Vliv party a vrstevnické skupiny
- Droga jako alternativa pro volný čas
- Rozdělení drog na lehké a tvrdé
- Ohrožení „lehkou drogou“
- Zdravotní a společenská rizika

8. TŘÍDA

ČLOVĚK A PRÁVO, TRESTNÍ ZÁKON

V učebních osnovách pro osmé třídy jsou obsaženy problematiky práva, proto jsou zde témata týkající se lidských práv a převážně trestního práva. Dětem by měla být poskytnuta základní orientace v zákonech a v právním systému. Modelové situace jsou zaměřeny na postupné seznámení dětí s konkrétními paragrafy trestního zákona, které se týkají probíraného případu. Jejich záměrem je pomoci žákům aplikovat právní teorie v reálných životních situacích, rozvíjet jejich vlastní myšlení a originální způsoby řešení konfliktů. Pomocí hraní jsou děti rozděleny do malých skupin, neboť zde mají větší možnost aktivního zapojení, vyzkoušení si jednotlivých rolí (policista, pachatel, svědek). Tím, že se děti vžijí do rolí jiné osoby a reagují na konkrétní situace, činí rozhodnutí, řeší konflikty, učí se rozvoji kritického myšlení a uvážlivého rozhodování, lépe poznají, co si myslí druzí lidé a co cítí.

Dětem je vysvětlena úloha zákonů, soudců, právníků, policistů a různých státních institucí a celého právního systému v naší společnosti.

Tématem jsou:

- Vysvětlení důležitých pojmů (trestný čin, pachatel, orgány činné v trestním řízení, svědek, oznamovatel, poškozený)
- Trestní odpovědnost

- Presumpce neviny
- Modelové situace
- Hra na vyšetřování
- Samostatné práce s využitím brainstormingu
- Člověk a právo

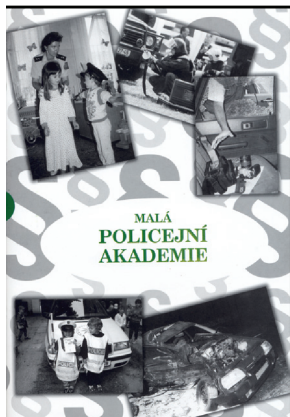
ALKOHOLOVÁ TOXIKOMANIE

Nejen nealkoholová, ale i alkoholová toxikomanie ohrožuje naše děti. Stále více se mluví o drogové závislosti a často zapomínáme na závislost na alkoholických nápojích a kouření. Většina dětí přichází do prostředí střední školy již s kouřením, a proto prevence tabákových výrobků je především záležitostí základních škol. Kouření a požívání alkoholu je jakousi „predispozicí“ k braní drog. Klasický uživatel drog je většinou kuřák po krátkodobé alkoholové kariéře. Velmi důležité je s dětmi probírat spouštěcí mechanismy, o nichž se děti domnívají, že mohou způsobit jejich vlastní užívání drog. Důvodů může být několik, od touhy po neobvyklých zážitcích, neschopnost jinak vyřešit svůj problém, nuda, obava ze zesměšnění v kolektivu, snaha vyrovnat se kamarádovi a tak dále. Cílem těchto hodin je tedy upozorňovat děti na další nebezpečí, která na ně číhají.

Téma alkoholová toxikomanie se zabývá i dalšími problémy, nejen alkoholem. Žákům jsou objasnována:

- Závislost na alkoholu
- Volný čas a páchání trestné činnosti
- Nikotin
- Gamblerství
- Psychofarmaka
- Řešení problémových situací (nadměrná konzumace léků, hledání klidu a úniku v drogách)

9. TŘÍDA

BEZPEČÍ PRO DÍVKY

Pro dívky je speciálně volena dvouhodinová beseda s názvem „Bezpečí pro dívky“, týkající se protispolečenských jevů.

Výukový program je zaměřen na vysvětlení dvou trestných činů § 241 – znásilnění, § 242, 243 – pohlavní zneužívání, a to nejen z hlediska trestního práva, ale i objasnění činnosti policie po spáchání uvedených trestných činů a zároveň upozornění na to, jak by se dívky měly v uvedených případech zachovat.

V současné době je generace mladých lidí velmi otevřeně seznamována s otázkami spojenými se sexualitou jak ve škole, v rodinách, tak i ve sdělovacích prostředcích. U některých mladých lidí však stále přetrvává nedostatečná znalost základních informací, týkajících se sexu, a to může být příčinou mnoha vážných problémů. Zvláště dívky kolem 15. roku

věku si myslí, že vědí o sexu a jeho následcích vše. Některé z nich se vrhají do pohlavního života nejen s nedostatečnými znalostmi, ale také nejsou schopny ani ochotny domyslet možné následky svého jednání. Některými rodiči jsou tyto otázky stále ještě tabuizovány a dívky se uchylují o rady ke svým „zkušenějším“ kamarádkám. Cílem je seznámit dívky se sexuálním zneužíváním v rodinách, případným znásilněním a preventivními opatřeními.

Tématem je:

- Vysvětlení tr. činu znásilnění
- Typy pachatelů
- Práce policie na místě činu

- Vysvětlení tr. činu pohlavního zneužívání
- Zhlédnutí filmu „Jak se nestát obětí“
- Diskuse k tématu

Sekty a náboženská hnutí

Stejně jako jinde ve světě i v České republice působí řada sekt. Jedná se o skupiny lidí s mnohdy pospolitým životem s vědomím výlučnosti. Na sektách bývá nápadné, že v nich nevládne atmosféra svobodného myšlení a rozhodování. Příčinou chybějící svobody bývá nevidaně silná autorita. Autorita totiž snadno vyplní pocit prázdnoty, který může být zvláště ve spotřební společnosti a v určitých životních obdobích a situacích pocíťován velmi palčivě. Výroky zakladatele, vůdce či vedoucích jsou považovány za závazné a nezpochybnitelné. Členové jsou vášnivými přívrženci svých učení a cílů. Snadno svými postoji a vystupováním získávají další své přívržence, především v řadách mladých a nezkušených a nebo životem zklamaných lidí.

Děti se seznámí s:

- jednotlivými sektami a náboženskými hnutími
- drogami a infekčními onemocněními
- drogami a zákonem
- pojmy trestná činnost
- problematikou trestní odpovědnosti

SOUTĚŽE, VE KTERÝCH DĚTI ZÍSKÁVALY NEJEN DRAHOCENNÉ BODY

npor. PhDr. Lucie PTÁČKOVÁ, Ph.D., Mgr. Jaroslav KALA

Jak udělat MPA pro děti ještě zajímavější, s tím jsme si lámali hlavu hned v počátcích. Chtěli jsme, aby si odnesly nejen nové informace z výukových programů, ale chtěli jsme je obohatit o zážitky z akcí, kterých se zúčastní. Při první naší pracovní schůzce s pedagogy, která se konala ještě před samotným spuštěním projektu, padl nápad pořádat pro děti zajímavé soutěže. Dohodovali jsme se, jaké že by to měly být, ale v závěru jsme se rozhodli: „Každý vyniká v něčem jiném, a tak dáme příležitost všem, ať si děti vyberou.“ Každý školní rok nás tedy provázely alespoň dvě soutěže sportovní a každé pololetí soutěž literární či výtvarná.

Sportovních akcí se organizačně ujímaly školy samé a zvaly ostatní k nim na návštěvu. První školní rok nás uvítala ZŠ Pohůrecká. V areálu školy se nachází rozlehlé sportovní zázemí, které umožňuje všestranné sportovní vyžití. Děti dostaly za úkol ve smíšených družstvech zvládnout disciplíny, se kterými se potýkají žadatelé o přijetí k policii. Fyzické testy jako sklapovačky, kliky, sestavu s tyčí, člunkový běh a běh na delší trať si tak mohly vyzkoušet i naši dětské soutěžící. Policejní „tělocvikáři“ nám ochotně pomáhali, a pro děti navíc připravili jako bonus za snahu střelbu z laserové pistole.

Krásné okamžiky se dětem určitě vybaví i z branného závodu, který se konal na ZŠ Máj I. Tato škola má totiž tu výhodu, že je v jejím okolí nádherný lesík, který byl pro naše účely jako stvořený. Dětem dělalo trochu problém pochopit, co znamená slovo „branný“. Zatímco my starší jsme ve škole pravidelně procházeli branným cvičením se zátěží v podobě několika kil, která se nám postupně vytrácela z batohu, dnešní generaci byl tento pojem neznámý. O to více byli žáci překvapeni, když museli podle vlaječek probíhat lesíkem, házet granátem, plnit úkoly zdravotní, šplhat po laně a s Městskou policií střít z paintballových pistolí.

Začátek třetího ročníku jsme si užili v Lišově. Škola nás pozvala na tzv. Šošonský běh. Nikdo z nás netušil, co bude naším úkolem, a indiánské disciplíny nám zůstaly dlouho utajeny. Krásné říjnové počasí v ještě krásnější přírodě, která školu obklopuje, byl zážitek vskutku nevšední. Všichni jsme se stali indiány, kteří na své cestě k dosažení cíle museli zdolat opíčí dráhu, předvést své znalosti z přírodovědy (což byl pro mnohé velký oríšek), střít ze vzduchovky a absolvovat šošonský běh. Protáhnout prut několika kovovými otvory zavěšenými na provázku tak, abychom se jich nedotkli, byl úkol opravdu nesnadný. Všichni nakonec doběhli vysílení do cíle a čekalo na nás překvapení v podobě nejen teplého čaje, ale hlavně indiánského ohně a opékání vuřtů.

Na konci třetího ročníku nám se soutěžemi pomáhali českobudějovičtí hasiči. V ZŠ Pohůrecká pro nás nachystali řadu úkolů, které jsme museli splnit, když jsme se chtěli dostat k vysněným sladkým odměnám. A tak se soutěžilo v tom, kdo dřív rozmotá požární hadici, kdo se nejdříve oblékne do požárního oděvu, které družstvo shodí stříkačkou nejvíce plných plastových láhví či zda je naše fyzická tak skvělá, že zachráníme dítě, které leží na zíněnce a s touto zátěží oběhneme kolečko na závodní dráze. Velké drama přinesla disciplína v plnění odměrného válce vodou po lžících. A to především proto, že soutěžící museli s naplněnou lžící absolvovat několik metrů běhu.

Zdále jsme nevyjmenovali všechny sportovní akce a disciplíny, které jsme dětem v průběhu čtyř let MPA nachystali, a nutno dodat, že i počasí nám s výjimkou jedné akce velmi přálo. Především proto, že jsme termíny sportovních soutěží čarovali podle lunárního kalendáře. Stalo se tradicí, že vítězná družstva obdržela dorty, které okamžitě vzaly za své, a tak do škol putovaly jen poháry a diplomy. Ve všech soutěžích jsme chtěli především podpořit chování dětí v duchu fair play.

A kdo nebyl sportovně založen, mohl uplatnit svůj výtvarný či literární talent. Ve školním roce byly pravidelně vypisovány různé soutěže. Kdo rád maloval, mohl zkusit štěstí a nakreslit třeba dopravní značku a do jejího tvaru vyjádřit, „co se smí a co se nesmí“, nebo namalovat „nejkrásnější poštovní známku MPA“ či návrh oblečení zvyšující bezpečnost chodců a cyklistů. V letošním roce dostaly třídní kolektivy za úkol zhotovit kalendář MPA pro rok 2006.

Ani literáti nezůstali pozadu. Psát mohli slohové práce na téma „zážitky se šikanou“, „proč dělám věci, o kterých vím, že se dělat nemají“ nebo připravit „desatero pro chodce“ či „desatero k šikaně“, vymyslet křížovku s tématy MPA a letos na závěr děti skládaly básně. Soutěžilo se totiž o nejlepší básnickou sbírku. Výsledkem byly nejen nádherné básně o lásce, přátelství, ale i o škole, šikaně nebo drogách. Přestože většina úkolů byla určena žákům II. stupně, překvapily nás i děti ze

3. A v Lišově. Začaly skládat básničky, které věnovaly policistům nebo pejskovi Ajaxovi, s jehož zápisníkem pilně pracují. Odměnou jim byla speciální návštěva dopravního policisty nstržm. Radka Metelky, který jim nečekaně přivezl sladké zákusky.

Poslední dva roky jsme dětem dali možnost, aby vyjádřily své zážitky, zkušenosti a poznatky na naše webové stránky. Soutěže „o nejlepšího dopisovatele“ se účastnily i menší děti. Chtěly nám většinou sdělit, jak se jim líbily besedy s policisty, jak si prohlédly policejní psy, a děti, které ještě neuměly pořádně psát, nám malovaly obrázky, které jsme také rádi zveřejňovali na internetu.

S odměnami jsme samozřejmě nezapomínali ani na starší, kterým byla MPA určena. Kromě bodů do celoroční soutěže si tak odnášeli krásné dárky v podobě čepic, penálů, rýsovacích potřeb, budíků, hrnečků, kalkulaček a dalších cen, včetně diplomů. Na všem našly děti logo MPA – policejní sovičku, která se stala nepostradatelným doplňkem.

DOPROVODNÉ AKCE

ZÁKLADNÍ ŠKOLA LIŠOV, Mgr. Jiřina JIRÁČKOVÁ

BAREVNÉ DNY

Barevné dny mají na naší škole dlouholetou tradici. Začali jsme před devíti lety a celkem jich proběhlo 18. Je to výjimečný den, proto BD proběhly jen jednou či dvakrát do roka. Pravidla jsou jednoduchá. Kdo přijde oblečený v určité barvě a splní zadaný úkol, není tento den zkoušen ani nepíše prověrku.

Do BD se zapojuje celá škola, všichni žáci i učitelé. Všechny úkoly jsou dobrovolné, nikdo se do úkolů nenutí a přesto je téměř stoprocentní účast. Úkoly BD jsou vždy vylepeny na dveřích každé třídy. Tam se také podepisují žáci, kteří úkol splnili.

Mezi nejzajímavější barevné dny patřil den věnovaný 30. výročí založení naší školy. Oslavili jsme tento den zvláštním způsobem. Objali jsme si svou školu. Žáci se ráno shromáždili před školou, chytli se za ruce, živým řetězem se snažili obejmout celý objekt školy. Několik dní před tím děti tipovaly, jestli nás bude dost na objetí a kolik žáků bude třeba. Každý napsal svůj tip do tabulky na dveřích třídy. Nejbližší tip byl sladce odměněn. Jen pro zajímavost. K objetí bylo potřeba 417 žáků. Premiéru mělo také školní tričko s logem školy, které dostal každý žák.

Barevný den pokračoval v atriu školy, kde jsme zasadili stříbrný smrk. Každá třída vybrala svého zástupce a společně s vedením školy a našimi přáteli od Policie ČR jsme strom zasadili. Zazpívali jsme si písničku „Není nutno“ a přesunuli jsme se na školní hřiště, kde nám policisté předvedli policejní zásah. Na závěr byly vyhlášeny výsledky prvního roku MPA. Nejlepší žáci byli odměněni věcnými cenami.

Také naše město slavilo významné výročí – 670 let od svého založení. Připravili jsme Den plný malování. Každé třídě byl přidělen jeden objekt ve městě – např. kostel, MÚ, kaplička, kulturní dům, Locus perennis atd. Žáci se se svými třídními učiteli přesunuli na určitá stanoviště a kreslili. Během dopoledne museli mít svůj obrázek hotový. Nejlepší práce byly hned vystaveny na výstavních panelech ve vstupním vestibulu školy. Speciální úkol měly první třídy, které malovaly křídami na náměstí. Deváťáci kreslili křídami před školou dominanty města. Úžasné bylo sledovat, jak ostatní děti nešlapaly na obrázky, obcházejely je a prohlížely. Všichni litovali, když druhý den přišlo a vše zmizelo.

Další barevný den byl věnován vstupu ČR do EU. Každá třída měla týden dopředu vylepenou na dveřích třídy mapu Evropy. Jejich úkolem bylo vybarvit státy, které již byly členy EU, a jinou barvou státy, které se členy staly od 1. 5. 2004.

Každá třída si na sněmu předsedů vylosovala jeden stát a vyrobila vlajku. Dalším úkolem bylo, aby děti našly ve škole evakuační plán a zjistily, kterým východem by opouštěly školu. Měly si zkusit tipnout, jak dlouho by taková evakuace všech žáků trvala.

Tento den byl nejen barevný, ale i branný. Ráno byla vyhlášena cvičná evakuace. Protože každý věděl, kudy má jít, opustili jsme školu za 2,35 minuty. Potom se žáci různými trasami přesunuli za Lišov, k místu, kterému se říká Střed Evropy – Locus perennis. Sem přijel také starosta města a zástupci Policie. Měli jsme zde připravenou mapu Evropy, zástupci jednotlivých tříd umístili vlajky nově vstupujících států do EU. Potom jsme slavnostně loučemi zapálili oheň – ve jménu lásky, přátelství, síly, spolupráce a odvahy. Nakonec jsme si opekli vuřtíky.

Každý barevný den má svůj smysl a je něčím zvláštní. Většinou se zaměřujeme na humanitární obsah. Když byly povodně v roce 2003, připravili jsme sběrovou akci a utržené peníze jsme poslali do Českých Budějovic škole, která byla postižena povodněmi. Přidali jsme také desetihálře a dvacetihálře, které právě končily svou platnost a které jsme sbírali. Několikrát jsme se věnovali třídění odpadu. Děti přinesly svázaný vytríděný starý papír a jednotlivé třídy nebo ročníky z nich postavily různé stavby na školním hřišti. Měli jsme tu kostel, loď, kadibudku i fontánu. Jindy si každé dítě přineslo 10 plastových lahví. Pět jich sešlapalo a pět nechalo. Lahve jsme pak naházeli na dvě hromady. Bylo zcela viditelné, proč se mají plastové lahve mačkat. Pak následovaly v tělocvičně hry, kdy deváťáci připravovali soutěže, kde použili plastové lahve (jako kuželky na překážkovou dráhu, srážení lahví, kdo jich víc unese, a tak dále).

Vydělané peníze posíláme například našemu klokanovi do Zoo Ohrada na Hluboké, kterého jsme si adoptovali a dvakrát do roka mu posíláme příspěvek.

Uspořádali jsme barevný den na téma „Máme rádi zvířata“, kdy jsme nakoupili krmení pro psi

útulek. Za odměnu nám pan doktor Frána připravil besedu o zvířatech. Poslali jsme příspěvek na „Ostrovy života“, „Pomozte dětem“.

Měli jsme Den proti kouření, kdy si každý spočítal, za jak dlouho si prokouří horské kolo, nebo dovolenou v zahraničí. Při dni proti alkoholu jsme vymýšleli antireklamu. Den proti drogám jsme nazvali SLUNÍČKOVÝ. Všichni třídní učitelé seznámili děti s osudem Klárky Svobodové. Peníze za sběr se tentokrát poslaly na „Kapku naděje“. Při třídnické hodině si děti povídaly o zdraví a zdravém životním stylu. O tom, že někdo si poškozuje zdraví kouřením, alkoholem a drogami. Ten, kdo je přesvědčen, že je spousta lepší věcí než drogy, si měl připnout rozesmáté sluníčko na svůj oděv. Součástí byla i beseda pro starší žáky s panem Vaněčkem na téma Drogy.

Barevný den s názvem „Nehoda není náhoda“ jsme věnovali dopravní výchově. Shromáždili jsme se v átriu školy, kde nás mluvčí Policie ČR seznámila se smutnou statistikou dopravních nehod. Každý žák zapálil svíčku jako symbol a vzpomínku na žáky z naší školy, kteří přišli o život při dopravních nehodách (za devět let – deset dětí). Hodinu pak žáci diskutovali s třídními učiteli na toto téma.

Díky barevným dnům děti znají důležitá telefonní čísla. Některé dny byly ale jen na „pobavení“ např. žáci běhali co nejrychleji a na čas po chodbách školy. Běhali jsme štafetu po schodech, jako bychom běželi na Černou věž, atd.

Nejen BD, ale i všech významných akcí ve škole se zúčastňovali po čtyři roky MPA i naši přátelé od Policie.

ANKETNÍ OTÁZKY

U školní jídelny, kde projdou téměř všechny děti a kde stojí frontu na oběd, jsme umístili nástěnku. Jsou tam vyvěšeny BD a různé další informace. Několikrát do roka jsou zde zveřejněny i anketní otázky. Žáci se mohou vyjadřovat k různým tématům.

Např: Týrání zvířat – kde by hledali pomoc?

Chodím rád, nerad do školy. Co bych změnil

Čeho si vážím na práci Policie? Chtěl bych být policistou?

Jaký by měl být učitel?

Co je pro mě největším trestem? Jak jsem doma trestán.

Děti své odpovědi umísťují na nástěnku. Každý si je může přečíst. Nejzajímavější odpovědi jsou otištěny ve školním časopise HOBLÍČEK a děti jsou sladce odměněny. Na druhém stupni získávají body do MPA.

BESEDY S ODBORNÍKY

Podařilo se nám navázat spolupráci s několika výbornými odborníky. Již mnoho let na naši školu jezdí:

MUDr. Kravarová – gynekoložka. Vždy v červnu, než naši žáci opustí ZŠ, pro ně připraví besedu.

MUDr. Kočvarová – Bulimie, anorexie – pro žákyně sedmých tříd.

MUDr. Stranová z KHS – Výchova k rodičovství.

Pan Kolář – profesionální požárník – beseda o zemětřesení v Arménii. Protože rád cestuje, tak i besedy o Africe, Americe a o horách.

Velmi pěkné bývaly besedy s pacienty a terapeuty z Červeného Dvora. Nejen pro žáky, ale i pro rodiče. Bohužel, tyto besedy už nesmí probíhat na školách. Je to velká škoda, protože nám právě tyto besedy připadaly jako nejúčinnější.

Již tradiční se také stala beseda s I. Váchalovou – autorkou knihy „Úplná prázdnota“. Kniha se zabývá drogovou problematikou. Díky panu Vaněčkovi jsme se s autorkou osobně seznámili. Již dvakrát besedovala s našimi žáky, kteří tuto knížku přečetli.

Vydařená byla i beseda pro druhý stupeň s účastníky letních OH v Aténách v roce 2004 – moderní gymnastkou Dominikou Červenkou a paralympikem panem Františkem Pürglem, který se zúčastnil i OH v Sydney. Oba žijí v Lišově.

EXKURZE

Exkurze do Terezína pro žáky devátých tříd. Žáky předem připravujeme. Dovídají se o holocaustu, pouštíme jim film o Osvětimi a Schindlerův seznam. Vyvrcholením je návštěva bývalého koncentračního tábora.

Žáci osmých a devátých tříd navštěvují Úřad práce v Českých Budějovicích.

MEZINÁRODNÍ DEN DĚTÍ

V rámci MDD nám Policie ČR předvedla policejní auto, měli jsme zde psovody. Velice se líbilo i předvedení bojového umění.

„PEEŘI“

Na naší škole jsme vychovali dvě generace peerů. Celkem 21 žákyň. V současné době z časových důvodů pracují pouze při přípravě BD. Velmi pěkné byly hodiny pro první stupeň, také pro školní družinu, ale také pro mateřskou školu. Pro děti jsme nacvičili maňáskové divadélko „Jak pejsek s kočičkou našli na pískovišti jehlu“. Bylo to na základě skutečného nálezu injekční stříkačky. Pejsek a kočička poučili děti, jak se zachovat v případě, kdy něco podobného najdou.

SPOLUPRÁCE S RODIČI

Na začátku MPA jsme seznámili dopisem rodiče s pilotním programem MPA a s jednotlivými tématy. Každý rok byli rodiče informováni o průběhu MPA.

Pro rodiče jsme připravili každý rok besedu s odborníky. Témata – kriminalita mládeže, šikana, drogy a nyní se připravuje nebezpečí kouření a alkoholu. Zpočátku šli rodiče na besedu proto, aby získali svým dětem body do MPA. Besedy byly podle ohlasu pro rodiče velmi zajímavé. Rodiče se mohli zeptat odborníků a získat informace, které jim chyběly.

Rodičům také zapůjčujeme brožury a letáky např.:
My, drogy a Evropa,
Drogy – poznej svého nepřítele
Desatero pro rodiče atd.

SCHRÁNKA DŮVĚRY

Několik let funguje Školní schránka důvěry. Dříve bývalo dotazů více. V současné době se objevují spíš výjimečně. Ale díky této schránce se nám podařilo vyřešit i několik závažnějších problémů. Velmi nám při tom pomohla Linka důvěry, policie i dětská lékařka.

Jak to funguje? Děti vhodí anonymně lístek se svým problémem do schránky, označí ho dvojčíferným číslem a pak si vyzvednou odpověď na nástěnce v obálce s tímto číslem. Ještě se nestalo, že by někdo cizí obálku sebral.

Kromě těchto akcí jsme se celé čtyři roky podíleli na literárních, výtvarných i branných soutěžích společně se školami Máj 1. a Suché Vrbné. Chtěla bych jim poděkovat za spolupráci. Nikdy jsem nepocítila rivalitu mezi školami. Spolupráce byla velmi příjemná a inspirativní.

V rámci MPA vznikla spousta krásných prací, např. školní řád formou dopravních značek, který zdobí chodbu školy, kalendáře, desatera atd. Výborným nápadem byly i putovní výstavní panely, kde jsou vždy vystaveny nejlepší práce ze všech škol a děti i rodiče si je mohou prohlédnout. Mnoho dětí si odneslo pěkné ceny a z výletů nezapomenutelné zážitky. Dalším kladem MPA je, že mohli uspět všichni. Záleželo jen na jejich aktivitě. Nemuseli být nejlepší v prospěchu, mohli vyniknout při sportovních, výtvarných nebo literárních soutěžích. Také rodiče jim mohli získat body, když děti doma vyprávěly, o čem si povídaly ve škole, dostala se tato témata i do rodin a diskutovali doma o tématech, kterým by se někteří rodiče vyhýbali.

ZÁVĚREČNÉ HODNOCENÍ

MPA podle mého názoru je velice přínosný projekt. Jednotlivá témata zcela odpovídají osnovám a tematickým plánům RV a OV. Zaměřují se na nácvik modelových situací, řešení konkrétních případů. Jsme hrdí i na to, že v pracovních sešitech jsou ukázky prací našich žáků. Pro učitele rodinné a občanské výchovy jsou pracovní sešity inspirací k jejich práci a pomáhají jim při přípravě hodin. Samozřejmě, že pro děti je atraktivnější a zajímavější, jestliže mají na hodinu někoho jiného než učitele, – odborníky, jako je pan Vaněček z NPC a paní Ptáčkovou a Toningerovou, které znají z televize. Odvedli na naší škole pořádný kus práce. Díky a těšíme se na další spolupráci.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA SUCHÉ VRBNÉ – Mgr. Miloslava Krčmářová

V rámci projektu MPA proběhlo na naší škole několik doprovodných akcí ve spolupráci s policií. Ráda bych vzpomenu na ty, které považuji za nejzajímavější a nejužitečnější.

Jednou z takových akcí byla přednáška MUDr. Klímy z dětského úrazového oddělení Nemocnice a.s. České Budějovice. Pan doktor se na naši školu dostal v rámci Evropského týdne mobility, který probíhá pod záštitou Magistrátu města – odboru životního prostředí. MUDr. Klíma se na

těchto přednáškách podílí již delší dobu, protože sám jezdí na kole a koloběžce, takže je účastníkem silničního provozu a na druhé straně ve své profesi vidí případné následky dětských úrazů. Zajímavě vyprávěl, promítal obrázky a bylo vidět, že děti vše berou velmi vážně. Byly celou hodinu klidné a pozorné. Některé děti si vzpomněly, že pana doktora znají z nemocnice, kde je po úraze sám ošetřoval. Myslím, že mnohým z nich došlo, jak velké štěstí je být zdravý a v pohodě.

V rodinné výchově jsem dala za úkol dětem napsat, jak se jim přednáška líbila.

A co napsaly? Zde jsou jejich odpovědi.

Beseda s panem doktorem Klímou na ZŠ Pohůrecká 20.9.2004

- Jednoho dne v září nás navštívil ve škole pan doktor Klíma z Dětského úrazového oddělení nemocnice v Č. Budějovicích. Vyprávěl nám o úrazech, se kterými se setkal v nemocnici. Pracuje na klinice 9 let, takže ví, co dělat, abychom se nedostali na jeho pracoviště. Ukazoval nám celou řadu obrázků. Nejvíce mne zaujala malá holčička, která měla s maminkou nehodu na kole. Když jsem uviděla její přilbu, byla jsem ráda, že ji měla, protože si tak zachránila život. Po zakončení přednášky jsme všichni pochopili, že se máme chovat opatrně, a ke všem dětem slušně, hezky a kamarádsky, abychom zůstali zdraví a nemuseli ležet v nemocnici.

Veronika Čurdová 6.A

- 20. 9. 2004 přišel do naší školy pan doktor Klíma z Dětského úrazového oddělení Krajské nemocnice v Českých Budějovicích a povídal si s námi úrazech dětí. Přinesl nám ukázat dvě cyklistické přilby, které svým majitelům zachránily život, a také nám ukazoval obrázky úrazů dětí. Ptal se nás na velmi zajímavé otázky a skoro vždy někdo odpověděl. Řekl nám, jak se chovat, aby se nám úrazy pokud možno nestaly, a jak se zachovat, když už se něco přihodí. Jeho povídání bylo nejen zajímavé, ale i velmi poučné a moc se mi líbilo.

Daniel Trnka 6.A

Letos jsou děti v sedmé třídě a jedou na lyžařský kurz. Když jsme v rodinné výchově řešili otázku lyžařských přileb, všichni měli jasno. Pokud máme přilbu, tak si ji vezmeme. Kdo ji nemá, pokusí se ji sehnat. Bylo to úplně bez diskusí a jasné.

Další výbornou akcí jsou kurzy sebeobrany, které zajišťuje Městská policie. V tomto školním roce proběhnou v měsíci únoru. Děti ze sedmých tříd se dozví, jak se bránit při napadení, co je přiměřená a co nepřiměřená obrana a zjistí, jak se tyto otázky řeší z hlediska práva. Kurzy jsou místo hodin TV a mají u dětí velký úspěch.

Neméně zajímavé jsou pro žáky osmých tříd návštěvy Krizového centra v Hájčce. Děti poznají v praktickém středisku, jak se pracuje s narkomany v našem městě, a zjistí, že to, co od nás slyšely, není bohužel přehnané a realita lidí, kteří berou drogy, je opravdu velmi tvrdá.

Největší úspěch však u dětí sklízí sportovní akce. Mimo sportovních akcí pořádaných v rámci MPA pro všechny tři školy, naši tělocvikáři sami uspořádali pro děti pouze z naší školy testy fyzické zdatnosti. Děti si mohly zacvičit a ještě sbíraly body.

Nebudu jmenovat všechny akce. Bylo jich opravdu dost a určitě nasměrovaly naše žáky správným směrem. Děkuji všem, kteří se na těchto akcích podíleli.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA MÁJ I. – Mgr. Věra Pašková

Vyjmenovat všechny akce, které jsme ve škole uskutečnili, by čtenářům Bulletinu nepřineslo úplný obraz o aktivitách v průběhu čtyř let MPA na naší škole. Za zmínku jistě stojí pravidelná spolupráce s MUDr. Kravarovou, která v naší škole uskutečňuje besedy s ukázkami antikoncepčních prostředků a odpověďmi na otázky týkající se sexuality dospívajících. Rodiče měli možnost nahlédnout do problematiky prostřednictvím besed uskutečněných v prostorách školy, ať už na téma „Kouření u dospívajících“ (se studentkou sociálně zdravotní fakulty), s pracovníkem Proti-drogové centrály kpt. Bc. Vaněčkem o specifikách sídliště a mladých lidí nebo besedy o šikaně s Mgr. Nesnídalem. Ve škole se uskutečňovalo diskusní fórum, o kterém jsme následně informovali prostřednictvím školního časopisu učitele i žáky naší školy. Právní vědomí a otázky kolem zákonů nám pomáhal řešit JUDr. Melichar, který s námi i nadále spolupracuje. Jeho manželka je naší kolegyní a jeho besedy i besedy dalších zúčastněných byly na základě bezplatné dohody. Navázali jsme kontakt s Krizovým centrem i pracovníky Peer programu. Děti, které prošly čtyřletým programem, byly obohaceny znalostmi i dovednostmi, se kterými by se ve školním procesu nesetkali

v takové šíři. Jistě získali i nové postoje a názory, které mohou uplatnit v běžném životě. A za nás učitele mohu tento projekt vřele doporučit!

Přestože program MPA letošním rokem končí, budeme v těchto doprovodných akcích pro jejich kladný ohlas nejen u dětí, ale i u rodičů a učitelů pokračovat.

MALÁ POLICEJNÍ AKADEMIE OČIMA ŘEDITELŮ ZÁKLADNÍCH ŠKOL

Mgr. Antonín SCHEICHL, ředitel ZŠ Máj I., České Budějovice

Národní protidrogová centrála Praha, Okresní ředitelství Policie ČR České Budějovice – plk. JUDr. Jiří Komorous, kpt. Bc. Miloš Vaněček, plk. JUDr. Stanislav Svoboda, kpt. Mgr. Alena Toningarová, npor. PhDr. Lucie Ptáčková, Ph.D., npor. Bc. Milan Neruda a další jsou instituce a „důvěrní známí“ žáků a učitelů naší školy. Je to běžné na všech školách?

S platností od 1.1. 2001 vydalo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR metodický pokyn k prevenci sociálně patologických jevů u dětí a mládeže, který jsme na základě provedení rozsáhlého monitoringu rozpracovávali na naše podmínky.

Než se sešel rok s rokem, byl jsem osloven tiskovými mluvčími OŘ Policie ČR, slovo dalo slovo, nabídku jsem s radostí přijal a Malá policejní akademie byla na světě. Základní školy v Suchém Vrbném a v Lišově se staly členy triumvirátu – našimi blízkými spolupracovníky i soupeři.

Osnova MPA, zpracovaná velmi fundovanými lidmi v souladu s osnovami především občanské výchovy, metodiky MŠMT ČR, nahradila naše tehdejší snažení na 2.stupni školy. Žáci pilotních 6.tříd jsou nyní již v 9.třídách – MPA pracuje 4.rokem. Šikana, drogy, agresivita, záškoláctví, volný čas – vlivy nedobrých skupin, alkohol, gamblerství, psychofarmaka, nikotin, náboženské sekty, infekce, ale také bezpečí pro dívky, člověk a právo, trestní zákon nejsou pro naše děti neznámými pojmy. Přednášky a semináře, besedy, ale i doprovodné soutěže mezi zúčastněnými školami, výlety, exkurze, výstavy a mnohé další doplňují mozaiku naší akademie. Díky nesmírné vitalitě paní dr. Ptáčkové jsou všechny soutěže dotovány hodnotnými sponzorskými cenami.

Řada aktivit je směřována i k veřejnosti, rodičům. Jejich zájem o besedy na téma drogy, šikana apod. se trvale zvyšuje. Ti, kteří přednášky a besedy zhlédli, doporučují účast dalším.

Zkušenosti přenášejí lektori i naši učitelé na ostatní školy, jejichž zájem o MPA je nebývalý.

Po Ajaxovi na 1.stupni školy se dostává MPA i do 4. a 5., postupně i nižších tříd. Nově vzniká i spolupráce na projektu se Zdravotně sociální fakultou JU v Českých Budějovicích a dalšími institucemi.

Každoroční bilancování za přítomnosti nejvyšších představitelů Národní protidrogové centrály, krajských a městských organizací a institucí, sponzorů a dalších hostů, nejlepších představitelů všech tří škol, vedení škol je mimořádnou slavností plnou soutěží a her, vyhodnocování a odměn, demonstrací pozitivních výsledků projektu. Letos – v r. 2006 bude zároveň i naší „společnou maturitou“, MPA dokončí první absolventi.

Velké poděkování bude patřit všem výše zmíněným, zejména pak těm, kteří se stali doslova našimi kolegy – paní Toningarové, paní Ptáčkové a panu Vaněčkovi. V červnu se, jistě ne doslova, rozloučíme, budeme pokračovat v MPA další léta samostatněji, ale ne sami. Osnovy Malé policejní akademie se stanou pevnou součástí průřezových témat nově vznikajícího školního vzdělávacího programu. Zápisy v kronice školy a její fotografické příloze, na stránkách internetu budou třeba i v dalším století svědkem něčeho, co se nám v daném čase a v daných potřebách dařilo.

Děkuji.

Mgr. Stanislav MATOUŠEK, ředitel ZŠ LIŠOV

Postřehy k hodnocení čtyř ročníku Malé policejní akademie.

Do 1. ročníku Malé policejní akademie jsme vstupovali jako do neznámého prostředí. Společně se základními školami Máj I a Suché Vrbné jsme se stali v podstatě pilotními školami projektu. Je nutné ovšem říci, že projekt šel trochu obráceným způsobem, protože nejdříve se začal ověřovat, a potom schvalovat. Začal tedy bez podpory školských orgánů a tedy bez materiálního zvýhodnění.

Svoji prospěšnost prokázal projekt již v průběhu prvního ročníku. Z vnějšího pohledu hodnotíme maximálně pozitivně rozšíření spolupráce škola – rodina – policie a odborníci vstupující do problému prevence sociálně patologických jevů. Kromě toho, že získávají nové informace žáci, získávají stejné informace i rodiče, což je přirozené pro rodinnou výchovu a působení rodiny v oblasti prevence.

Dalším pozitivem MPA je přímé působení odborníků z řad policie v dětských kolektivech. Děti mají bezprostřední možnost získávat konkrétní poznatky a zkušenosti z činnosti policistů v terénu. To bezprostředně souvisí také s možností dostávat konkrétní odpovědi na otázky, které vznikají přímo v dětských kolektivech pod vlivem společenského prostředí.

Velmi dobrý vliv má také pořádání různých soutěží a závodů, ale také společných exkurzí a výletů pro nejlepší účastníky. Tyto akce opět umožňují přímé působení na žáky a kromě toho nutí žáky o konkrétních problémech přemýšlet. Jmenujme např.:

- Soutěž o nejlepší obrázkový kalendář pro rok 2006. Problém zpracovávaly většinou malé skupiny žáků, kteří se při tvorbě kalendářů vzájemně ovlivňovali. Jednak při volbě sociálně patologických jevů, jejich znázornění a také možné prevence.
- Soutěž o nejlepší obrázek s tematikou sociálně patologických jevů. Byla to opět dobrá možnost, aby děti vyjádřily, co považují za negativní, čím a jak tento jev mohou vyjádřit.
- Soutěž o nejlepší básnickou sbírku.
- Společný výlet na Slapy s ukázkami práce policejních potápěčů.

To není ani přehled ani výčet akcí, ale pouze příklad výše uváděných předností projektu Malé policejní akademie.

Z pohledu vedení školy je podstatným přínosem MPA přímé řešení problematiky prevence sociálně patologických jevů na vysoké odborné úrovni v přímé spolupráci odborníků různých profesí. Velkou předností je také to, že v průběhu čtyř ročníků Malé policejní akademie bylo působeno nejen na žáky, ale také pedagogické pracovníky a dále hlavně rodiče a ostatní veřejnost. Pozitivem je také zveřejňování problematiky ve sdělovacích prostředcích.

Věříme, že projekt MPA pronikne do většiny základních škol, a tím zůstane i v naší škole jako kmenová součást výchovného působení na žáky.

NÁZORY UČITELŮ 2. STUPNĚ ZÁKLADNÍCH ŠKOL

ČTYŘI ROKY S MALOU POLICEJNÍ AKADEMIÍ ZÁKLADNÍ ŠKOLA SUCHÉ VRBNÉ

Mgr. Miloslava KRČMÁŘOVÁ

Jak zhodnotit MPA? Začít přínosem pro děti? O tom už jsem kdysi psala a vím, že každý, kdo se s tímto projektem setkal nebo setká, jej bude hodnotit po této stránce velmi kladně.

Psát o tom, jak projekt pomáhá učitelům, to se mi zdá také zbytečné. Tohoto tématu se jistě dotkne některá z kolegyně. Po tom všem, co bylo o MPA napsáno, musí být jasné, že je i pro pedagogy zajímavý.

Dovolte mi, abych začala právě tím momentem, kdy za mnou Lucie Ptáčková před čtyřmi roky přišla a nabídla mi spolupráci na projektu, který se právě díky ní rozjel.

Přiznám se, že jsem po něm sáhla s nadšením právě proto, že mi bylo jasné, že mi ušetří mnoho práce. Už nebudu muset organizovat besedy a prosit lidi z různých oblastí, aby přišli do školy. Odborníci z řad policie budou tímto zajištěni a budou moci dětem přiblížit daná témata MPA přímo ze své policejní praxe. Víím, že připravit přednášky na této úrovni by bylo i pro velmi snaživého kantora nemožné.

Policie mě překvapila také tím, co byla schopná dětem zajistit i mimo školní vyučování. Nemohu nevzpomenout na sportovní soutěže, kdy u dětí měla největší ohlas střelba a testy zručnosti a vytrvalosti.

Nezapomenutelné pro mne budou závěrečné výlety. Dostala jsem se spolu s dětmi na místa, kam se bez povolení policie nedostanete.

Odměnou pro nejlepší děti 1. ročníku MPA byl výlet na leteckou základnu Policie ČR a záchranné služby na Ruzyni. Bonusem byla návštěva Muzea Policie ČR. V druhém roce jsme byli pozváni na Slapskou přehradu a mohli pozorovat práci policejních potápěčů a záchranářů.

V loňském, třetím ročníku jsme se dostali k jízdě oddílu policie a vítaným přídatkem byla návštěva Pražské ZOO. Všechny tři výlety byly perfektně naplánovány a zajištěny. Víím, že právě výlety byly pro děti velkým lákadlem a celý rok se snažili dostat mezi vyvolené.

A co přinesl projekt mně?

Čtyři roky jsem mohla pracovat s bezvadnými lidmi. Poznala jsem své žáky i jinak než jen ze školních lavic. Projekt se stal novou zkušeností, která se může zúročit i při přípravě a realizaci rámcově vzdělávacího plánu školy. Myslím, že jsme společně dali dětem mnoho zajímavých informací a zážitků, a to formou, která pro ně byla netradiční a zábavná.

Přiznám se, že mě hřeje i vědomí, že jsem si mohla dovolit udělat pro děti něco navíc, a to proto, že jsem chtěla být při zrodu a realizaci tohoto projektu trochu nápomocná, neboť jsem mu od samého začátku věřila. Děkuji všem, se kterými jsem mohla spolupracovat. Můj velký dík za sebe i za děti z naší školy patří v první řadě paní Lucii Ptáčkové, paní Aleně Toningarové a panu Miloši Vaněčkovi.

MALÁ POLICEJNÍ AKADEMIE KONČÍ

Mgr. Hana PEXOVÁ, ZŠ MÁJ I,

Je školní rok 2005/2006 – „Malá policejní akademie“ i dále finišuje a žáci, kteří s tímto programem začínali, letos naši školu opouštějí, aby se plni informací vrhli do dalšího života. Jsou však pro život opravdu připraveni? Myslím, že v oblasti prevence sociálně patologických jevů současnosti ano. Po čtyřech letech Malé policejní akademie totiž vědí, s jakými negativními jevy se mohou v životě setkat, jak se v které situaci zachovat, jak pomoci člověku, který si nemůže pomoci sám.

Vraťme se však zpět do roku 2003, kdy bylo dnešním „absolventům“ Malé policejní akademie okolo dvanácti let a seděli v lavicích 6. tříd. Vstupovali jsme tehdy do prvního ročníku MPA a byl to pro nás, učitele i žáky, velký krok do neznáma. Splní projekt naše očekávání? Jak se bude líbit dětem? Bude to vůbec pro něco dobré? Děti však měly jasno hned po prvních besedách. Lucka Ptáčková se objevila v „policejním“ a ony rázem zpozorněly. Aby si s nimi o různých problémech dětí povídala policistka, s tím se opravdu setkaly poprvé. A když poprvé přišel Miloš Vaněček ve svém klobouku a nepřehlédnutelných „krokodýlích“ botách, hned jsme všichni věděli, že o drogách a jak se jim bránit smí dětem povídat už jenom on. Děti se na besedy vždycky velmi těšily a dopředu zjišťovaly, kdy už budou další, kdy se zase objeví Lucka, Alena (Toningarová) nebo Miloš. Někdy bylo těžké přesvědčit je o tom, že i oni mají svoji práci a nemohou u nás být každý den. Nebyly to však jen besedy, které děti zaujaly. Zúčastňovaly se i různých doprovodných akcí, soutěžily, malovaly, zkoušely své první literární krůčky. Musím říci, že někdy jsme skutečně žasli nad tím, co pěkného jsou naše sídlištní děti schopné vytvořit. Poštovní známky s náměty MPA, křížovky, kalendáře, básně se jim opravdu dařily a mnohdy bylo velmi těžké rozhodnout o vítězích, kteří si za svou snahu vždycky spolu s diplomem odnesli i dárek. A co se líbilo nejvíce? Byly to besedy, sportovní soutěže se sladkými odměnami, každoroční vyhlášení těch nejšikovnějších, výlet na Slapskou přehradu za potápěči, nebo sportovní soutěž s požárníckou tematikou? Naše děti mají v této otázce jasno: všechno.

V letošním roce tedy projekt MPA končí. Přichází okamžik, o kterém jsme věděli, že přijít musí. Je nám však jasné, že tento konec výhrou nebude. Budou nám chybět nejen informace těch nepovolanějších, jejich zajímavě vedené besedy, ale především ten pocit sounáležitosti, který se mezi dětmi, pracovníky Okresního ředitelství Policie ČR, Národní protidrogové centrály Praha a námi, vyučujícími občanské a rodinné výchovy, vytvořil.

Lucko, měla jsi výborný nápad. Děkujeme Tobě i všem Tvým spolupracovníkům, že jste si na naše děti našli čas a byli ochotni se jim věnovat. Udělali jste pro ně to nejceněnější – pomohli jste jim s přípravou na skutečný život.

MPA SE ROZŠÍŘILA V POSLEDNÍM ROČNÍKU NA DĚTI I. STUPNĚ

npor. PhDr. Lucie PTÁČKOVÁ, PhD.

Každým rokem jsme se snažili MPA něčím oživit. Věděli jsme, že projekt nesmí zůstat stereotypní, a tak jsme připravovali nové soutěže, akce a úplně náhoda zapříčinila, že jsme se ve III. ročníku na Základní škole Máj I. setkali se studenty Zdravotně sociální fakulty JČU, kteří si ve 4. a 5. třídách s dětmi povídali o problematice šikany. Dětské zpětné vazby na jejich činnost byly velmi kladné, a tak nás přesvědčily, že by stálo za to navázat spolupráci právě s touto vysokou školou. S Mgr. Michaelou Lavičkovou byla skvělá domluva, všem nám totiž šlo o společnou věc. A tak před námi stály další úkoly: připravit témata, která obsáhnou celý I. stupeň. Právě vůči těmto dětem jsme totiž v MPA cítili výčitky, že jsme vzhledem k časově náročnému projektu nebyli schopni pro ty menší nic uskutečnit. Pravidelně jsme sice s dětmi 2. a 3. tříd pracovali na projektu Ajaxův zápisník, ale do ostatních tříd jsme se během školního roku již nedostali.

Nyní se nám otevřely další možnosti, a tak díky spolupráci se studentkami ZSF jsme alespoň v posledním ročníku MPA mohli dětem splatit náš dluh. Společně vybraná témata tak postihovala nejen dopravní výchovu, úrazovost, násilí v rodině, šikanu, ale zaměřili jsme se i na soutěže. Díky obchodnímu marketu OBI v Českých Budějovicích, který se pro I. stupeň stal hlavním sponzorem, jsme v každém pololetí pro naše nejmenší organizovali různé akce. První soutěž se setkala s tak obrovským zájmem dětí, že předčila naše očekávání. Výtvarné soutěže na téma „Co mě nejvíce ohrožuje“ se zúčastnil velký počet dětí. Vítězové z každé školy byli oceněni krásnými dárky, které věnovalo OBI, a navíc se děti mohly pochlubit svými výtvary i na výstavce, která byla instalována v prostorách marketu. Děti se tak mohly seznámit i s obrázky svých „protivníků“ a široké veřejnosti ukázat svá díla.

Besedy se studentkami určené celému I. stupni byly také skvělé. Dětem se moc líbily a posílaly nám nejen obrázky s písemným projevem, ale i básničky.

Policisté navštívili postupně všechny třídy na začátku školního roku. Přijel policejní pes Egon, který dětem společně se svým psovodem prap. Pavlem Majerem přivezl Ajaxův zápisník. V průběhu pololetí se na děti přijeli podívat další policisté v různých uniformách. Díky nstržm. Václavu Frouzovi děti viděly uniformy pořádkové jednotky a mohly si vyzkoušet její doplňky. Nstržm. Radek Metelka zase dětem ukázal uniformu dopravního policisty a zodpověděl jim všechny otázky týkající se šetření dopravních nehod.

V druhém pololetí na děti čekají další soutěže, besedy a závěrečné vyhodnocení. Bude trochu jiné, než na jaké jsou zvyklí jejich větší spolužáci. Odměny nejlepším přivezou nejen všichni účastníci, ale dětmi tolik žádaní policejní pejsci.

SPOLUPRÁCE ZDRAVOTNĚ SOCIÁLNÍ FAKULTY S POLICIÍ ČR V OBLASTI PREVENCE SOCIÁLNĚ PATOLOGICKÝCH JEVŮ

Mgr. Michaela LAVIČKOVÁ, Zdrav. soc. fakulta JČ.U

V roce 2004 byla navázána v rámci programu Malá policejní akademie úspěšná kooperace mezi Okresním ředitelstvím Policie ČR v Českých Budějovicích a Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích Zdravotně sociální fakultou (ZSF). Tato spolupráce probíhá efektivně dodnes a týká se zejména oblasti prevence úrazů, a to jak úrazů úmyslných, tak i neúmyslných.

Malá policejní akademie je komplexním programem zabývajícím se prevencí sociálně patologických jevů, mezi které nepochybně prevence úrazové incidence, a to ať již úrazů úmyslných, tak i neúmyslných jistě patří. Konkrétní náplní společných preventivních aktivit Policie ČR a ZSF jsou zejména přednášky a činnosti připravované cíleně pro děti na základních školách v Českých Budějovicích, kde spolupracujeme se ZŠ Máj a dále ZŠ Suché Vrbné. V rámci venkovských typů škol probíhají pak aktivity na ZŠ Lišov.

Působnost mezi zástupci Okresního ředitelství Policie ČR v Českých Budějovicích a studenty ZSF je na základě vzájemné dohody rozdělena tak, aby nedocházelo k překrývání činností, případně jejich opakování. Studenti ZSF se tedy věnují v rámci svých preventivně zaměřených aktivit žákům na I. stupních výše zmíněných základních škol a zástupci Policie zahrnují do svých aktivit zejména děti z II. stupně.

Samotné aktivity studentů ZSF se specifikují podle věku adresátů, jsou tedy modifikovány podle jednotlivých tříd prvního stupně od první do páté třídy. V prvních a druhých třídách je srozumitelným způsobem vzhledem k věku dítěte probírána dopravní výchova, která není vedena formou jednoduché přednášky, ale vede děti aktivním způsobem k osvojení si základních znalostí problematiky bezpečného pohybu v dopravním prostředí, a to nejen při cestě do školy, ale i v rámci volnočasových aktivit, spojených i s problematikou bezpečné jízdy na kole a v autě.

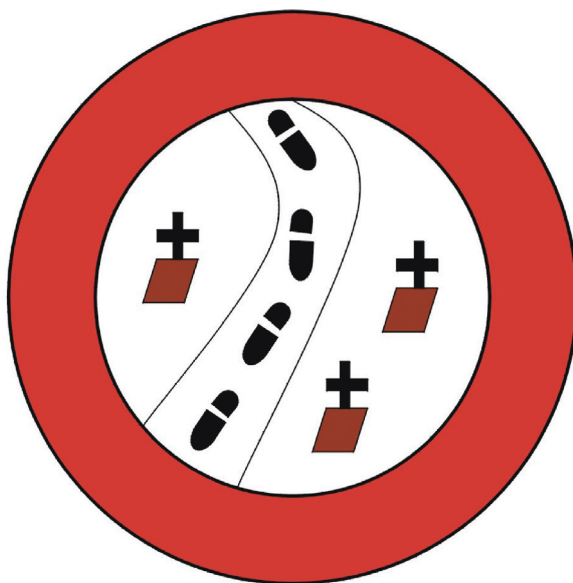
Dalším tématem, kterému je v této věkové kategorii také věnována pozornost jsou základní principy první pomoci. První pomoc je oblast, u které je nesmírně důležité vštěpovat ji dětem již od útlého věku, a to vždy s ohledem ke stupni rozumového vnímání. Dětem je zprostředkovávána nutnost pomáhat sobě, ale i druhému.

Od třetích tříd je pozornost věnována nejen dopravní výchově, ale zejména i úmyslným úrazům souvisejícím s násilím a šikanou na základních školách. Násilí je jevem, který je skloňovaný v současné době snad ve všech pádech, a to zcela oprávněně. Setkáváme se s ním totiž u stále nižších věkových skupin ve vzrůstající intenzitě. Děti jsou seznamovány s pojmy jako šikana, fyzické či psychické násilí, které slyší v médiích a často si ani význam těchto slov neumí reálně představit. Dále jsou upozorňovány na možnosti řešení situací, kdy by se ony samy staly obětí násilností, respektive šikany ve své třídě, škole či okolí svého domova.

V dětech je snaha budovat pozitivní vztah sám k sobě, umět o sobě říci nejen negativa, ale i čím vynikají a čeho si na sobě váží. Mnohdy mohou totiž agresivní projevy pramenit z nevyrovnané a nesebevědomé osobnosti, která se domnívá, že násilné chování ji činí výjimečnou a hodnou respektu.

S dětmi se v rámci této tematiky pracuje velmi opatrně, protože se vždy může vyskytnout i v dané třídě konkrétní případ šikany, který dosud nebyl rozkryt, a samozřejmě mnohdy děti i na nevinné škádlení na druhé straně mohou reagovat jako na projev útlaaku.

Na základě dlouholetých zkušeností z práce v oblasti prevence úrazovosti a díky preventivním aktivitám na zmíněných základních školách tak došlo k vypracování metodiky práce s dětmi mladšího školního věku, která se po dvouleté intenzivní činnosti jeví jako vysoce efektivní a vzhledem ke statistikám úrazovosti a měnícím se podmínkám ve společnosti velmi potřebná.

***Špatná cestička pro každého človíčka ...
Na konci drogových stop leží nejeden hrob!!!***

Text: David Podolák 7. B, ZŠ Suché Vrbné
Grafika: Andrea Kóňová 9. B, ZŠ Suché Vrbné

NÁZORY UČITELŮ 1. STUPNĚ ZÁKLADNÍCH ŠKOL

ZÁKLADNÍ ŠKOLA POHŮRECKÁ

*Mgr. Jana TRÁVNÍČKOVÁ, Mgr. Věra FLEIŠMANOVÁ,
Mgr. Dana PAVLOVÁ*

Již několik let spolupracuje naše škola s Policií ČR. Od druhé třídy probírají žáci formou soutěže s Ajaxem různá témata, týkající se bezpečnosti silničního provozu, cyklistiky, kriminality, drog a podobně.

Několikrát do roka přicházejí příslušníci policie do školy a pořádají besedy na různá témata. Velmi oblíbené jsou u dětí návštěvy policejního psa s ukázkou výcviku.

Velice rády také děti pracují se zápisníkem Ajaxe. Velmi zajímavou a zábavnou formou zde získávají děti znalosti a poznatky z oblasti silničního provozu, kriminalistiky, mezilidských vztahů atd.

Všechny akce byly pěkné. Byla to příjemná změna a netradiční metoda, jak seznámit děti s něčím novým.

Nezbývá než říci: „Díky, je to super!“

Jana Trávníčková

Spolupráce s Policií ČR je na naší škole velmi dobrá. Začíná již v 1. třídě besedou doplněnou audiovizuální ukázkou. Děti společně s příslušnicí policie probírají cestu do školy a správné chování v silničním provozu. Ve druhé třídě navazuje práce s pracovním sešitem Ajax. Již předávání sešitů za účasti policie a policejních psů na děti velmi zapůsobí, výborně je motivuje, a tak se na práci těší.

S pracovním sešitem pracujeme v hodinách prvouky, doma děti dokončují úkoly samostatně nebo ve spolupráci s rodiči.

Vyhodnocení celoroční práce opět za účasti policejních psů a ukázek jejich práce je pro děti velkým zážitkem.

Věra Fleišmanová

Výchova ke správnému chování na ulicích je pro děti velmi důležitá, proto kladně hodnotíme, že se děti v sešitě Ajax dozví zábavnou formou, nejen jak se zachovat v dopravních situacích, ale jak se zachovat, oslovit-li je na ulicích cizí lidé, nebo zazvonit-li na ně, pokud budou samy doma.

Děti vyplňují „zápisník“ rády. Zároveň je důležité, že se do této činnosti zapojí i rodiče.

Dana Pavlová

ZÁKLADNÍ ŠKOLA MÁJ I

Mgr. Mir. NOVÁKOVÁ, zást. ředitele, Mgr. J. ERTLOVÁ, vých. poradce

V tomto školním roce 2005/06 se na 1. st. ZŠ Máj I v Českých Budějovicích uskutečnil pilotní projekt „Malá policejní akademie pro žáky ml. škol. věku“. Jeho součástí se stal program „Ajaxův zápisník“, podle kterého naši žáci 2. a 3. tříd již pět let úspěšně pracují, byl však doplněn a rozšířen o činnosti pro žáky 4. a 5. tříd. Hlavními „pachatel“ celé akce (abychom užili odpovídající terminologii) byla npor. PhDr. Lucie Ptáčková a dále pak kpt. Mgr. Alena Toningarová.

Projekt byl zahájen na počátku října 2005 milou a netrpělivě očekávanou návštěvou policejního psa Egona (pro děti tak trochu ztělesněný hrdina Ajax) a jeho psovoda, který žákům 2. a 3. ročníků předvedl ukázkou výcviku služebního psa. Žáci vše sledovali s velkým zaujetím, pokládali řadu otázek k této problematice a domů odcházeli s tím, že už vědí, jak lépe pečovat i o své domácí psí mazlíčky.

Fotografie z této akce byly vystaveny na nástěnce v areálu školy speciálně pro tento projekt vyčleněné a budily stálý zájem a obdiv dětí. Když zhruba po měsíci byly vyměněny za nové aktuální

materiály, děti stále docházely za svými učiteli a dožadovaly se jejich vrácení se slovy: „My vždycky, když jdeme okolo, tak si alespoň na obrázku toho pejska pohladíme.“

Tomuto „milému nátlaku“ nebylo možné odolat, a tak tyto fotografie už mají nyní na nástěnce své stálé místo až do konce školního roku.

Následující dva měsíce (říjen a listopad) navštěvovaly žáky 1. st. dvě studentky Sociálně zdravotní fakulty JČ.U v Českých Budějovicích s besedami na téma „Dopravní výchova a bezpečnost cesty do školy“, „Co mě nejvíc ohrožuje“, „Mezilidské vztahy“ a „Šikana“. Besedy probíhaly formou „zábavných her“, aktivních činností a vlastním shromažďováním materiálu (např. na internetu), což děti oslovilo a velmi bavilo.

Téma „Co mě nejvíc ohrožuje“ bylo zpracováno i výtvarně, formou školní soutěže. Vyhlášení vítězů proběhlo ve slavnostním duchu za přítomnosti vedení školy a hostů paní Ptáčkové a paní Toningerové, děti se těšily z velmi hodnotných cen, které věnoval OD OBI. Patřičnou hrdost všechny pocítily, když tyto práce byly představeny nejen rodičům při třídní schůzce SRPDŠ, ale i široké veřejnosti – ve vestibulu obchodního domu OBI v Českých Budějovicích. Nyní jsou již trvalou součástí výzdoby školy.

Zatím poslední akcí tohoto projektu byla lednová návštěva příslušníka policie (pan nadstrážmistr Frouz) ve 2. a 3. třídách, který si získal okamžitý respekt již jen svým vzhledem – oblečen byl totiž do uniformy pořádkové jednotky s veškerými doplňky. Na toto téma „Výstroj a výzbroj policisty“ se pak rozvinula živá diskuse, takže čas určený pro tuto akci jsme museli několikrát nastavovat.

My, učitelky, jsme pak jen tiše záviděly, jak jednoduše se dá získat pozornost a autorita u dětí.

Celý dosavadní průběh MPA na 1. st. naší školy byl velmi zdařilý. Důležité informace z hlediska prevence a ochrany duševního a tělesného zdraví, svého i druhých lidí, si děti osvojovaly nenásilným a pro ně velmi přitažlivým způsobem. Svou náplní nejen napomohl atraktivně plnit současné školní osnovy, ale bude přínosem a inspirací i pro náš nový školní vzdělávací program na 1. st., který právě vytváříme.

A jeden zcela konkrétní výstup celého projektu na závěr – většina dětí po jeho absolvování má již dnes zcela jasno o své budoucnosti: chtějí se stát policisty!

ZÁKLADNÍ ŠKOLA LIŠOV

Mgr. Irena BŘEZINOVÁ, zástupkyně ředitele ZMŠ Lišov

Projekt MPA v letošním roce končí. Po čtyřleté práci na druhém stupni ZŠ skončí i rozšíření na první stupeň ZŠ. V rámci tohoto preventivního programu byla práce rozšířena zejména na druhý a třetí ročník. V těchto ročnících pracovali žáci s pracovním sešitem AJAX. Zde se zábavnou formou učili poznávat práci policie, seznamovali se s dopravními situacemi a s nástrahami, které přináší denní život (šikana, drogy ...).

Tento program není zaměřen jen na tuto práci, ale má řadu doprovodných akcí. Na naší škole besedovaly studentky ze zdravotně sociální fakulty se žáky 4. a 5. ročníků na téma ŠIKANA. Dobře připravená beseda zaujala žáky tak, že sami o ní napsali slohové práce. V nich se zamysleli nad touto problematikou. Dvě nejlepší práce žáků 5.A byly vyhodnoceny a odměněny hodnotnými cenami. Někteří žáci namalovali obrázky, ze kterých byla vytvořena výstava v prostorách školy.

Další výtvarnou akcí byly práce na téma CO MĚ NEJVÍC OHROŽUJE. V roce 2005 se do této soutěže se zájmem a zaujetím zapojili všichni žáci prvního stupně. Nejlépe se práce zdařily žákům 3.A. V této třídě složily děti básně na různá témata související s MPA. Nejlepší práce byly vystaveny v obchodním centru OBI, které tuto akci sponzorovalo. Děkujeme za velmi pěkné odměny pro vítězné žáky.

Kromě práce s pracovními sešity AJAX a uskutečňováním různých soutěží se žáci setkávají se skutečnými policisty. Seznamují se s jejich výstrojí a výzbrojí, která patří různým skupinám policie. Žáci 2. a 3. ročníků besedovali s policistou z Jednotky rychlého nasazení. Seznámili se s částmi oděvů, některé si mohli i vyzkoušet. Též je navštívil policista z dopravní policie. Pohovořil s dětmi o riziku dopravních nehod. Vhodnou formou je seznámil s vyšetřováním dopravní nehody. Žáci si zahráli na policistu, který řídí křižovatku. V další akci je navštívil policejní psovod se svým psem. Pohovořil se žáky o své práci a ukázal jim i některé části z výcviku policejního psa. Žáci byli touto ukázkou nadšeni, zvláště když si mohli psa pohladit. Všechny tyto akce souvisejí s prací s pracovním sešitem AJAX. Žáci si mohou nabyté vědomosti ověřit v praxi.

V prvním a druhém ročníku se žáci seznamovali se správným chováním při přecházení vozovky. Při besedách s policistkami jim byl promítnut film s touto tematikou. Po shlédnutí si žáci mohli některé situace vyzkoušet sami. Za odměnu dostali razítko „sovičky“ do notýsků a drobné dárky – rozvrhy, pravítka.

S projektem prevence v těchto situacích byli seznámeni i rodiče na třídních schůzkách. V době třídních schůzek byly instalovány výstavy výtvarných prací s touto tematikou. Tyto výstavy mohli shlédnout i rodiče budoucích žáků v době zápisu dětí do prvních tříd.

Rodiče i pedagogové velmi kladně hodnotí tento projekt. Žáci se přiměřenou a zábavnou formou seznamovali s nástrahami denního života a učili se v těchto situacích správně chovat. Ztrácejí ostych před policisty, což vede k lepší spolupráci s nimi.

Žáci prvního stupně se také zúčastňovali tzv. „Barevných dnů“, které se uskutečňovaly na naší škole a byly zaměřeny na zájmovou činnost žáků ve spojení s prevencí sociálně patologických jevů.

Chtěla bych touto cestou poděkovat paní Lucii Ptáčkové a paní Aleně Toningarové z PIS ORP PČR za to, že tomuto projektu věnovaly tolik času a úsilí. Poděkování si zaslouží též studentky ze zdravotně sociální fakulty.

Doufám, že tento projekt v tak závažné oblasti prevence ve výchově žáků není poslední a budou brzy následovat další.

RODIČE

kpt. Bc. Miloš VANĚČEK

Malá policejní akademie je sice určena žákům na základní škole, ale považovali jsme za nutné, aby do projektu byli zapojeni i rodiče. Byli jsme si dobře vědomi zkušeností nejen vlastních, že je problematické rodiče na podobné akce dostat. Není to jenom problém v České republice, ale stejné zkušenosti mají i v okolních státech. Potvrdil to na semináři i pracovník britské policie. Ve Velké Británii však přišli jak na to, a nenechali si to pro sebe. Měli jsme možnost v Malé policejní akademii tento „figl“ využít a podařilo se. Britští kolegové využili možnost, kterou jim dával fotbalový klub Manchester United. Pozvali kluky na setkání s hráči při tréninku, ale pod podmínkou, že přivedou rodiče. Zatímco kluci řádili na hřišti, rodiče se dozvěděli základní informace o bezpečnostní situaci v místě a možné prevenci.

Žáci v rámci celoročního hodnocení dostávali průběžně body za různé akce. Za účast jednoho rodiče byli body, za účast obou bylo bodů samozřejmě více a tak nám děti samy pomohly s poměrně hojnou účastí rodičů na připravených besedách. Dopadlo to velice dobře a chvílemi jsme si připadali jako ve filmu Marečku, podejte mi pero s rodinou Hujerových. Najednou mohl přijít starší bratr, babička, v uvozovkách celá rodina. Uvítali jsme všechny, ale body byly jenom za rodiče. Zejména na školách byli příjemně překvapeni, kolik nás nakonec ve třídě bylo. Podobná účast byla po vzájemném poznání nejen na problematice drog, ale i na dalších akcích, které byly pro rodiče připraveny. Koneckonců, svůj názor rodiče sdělili sami.

POVÍDÁNÍ S PSYCHOLOGEM

kpt. Mgr. Alena TONINGEROVÁ

Poutavé vystoupení člověka, který se celý život zabývá mezilidskými vztahy a poradenstvím v oblasti rodiny a školy, přivítali rodiče vždy s nadšením. Ředitel Dětského krizového centra pro děti a rodinu PhDr. Rostislav Nesnídal od samého počátku projektu Malá policejní akademie vyšel tvůrcům vstříc a spolupracoval s nimi. Zúčastňoval se nejenom schůzek rodičů ve školách, ale vystupoval k určitým tématům i ve sdělovacích prostředcích. O důležitosti takové péče a věnování se dětem ani na chvíli nezapochyboval a oceňoval vždy práci policistů a pedagogů, kteří projekt týkající se sociálně patologických jevů připravili a pracovali s dětmi.

Hodiny, které strávil s rodiči, byli poučením nejenom pro ně, ale i pro nás, kteří se besed s ním zúčastňovali a hovořili k tématům již z hlediska té represivní stránky a zákona. Nejvíce diskutovaným tématem se stala šikana a trestné činy s ní související. Rostislav Nesnídal vždy zdůrazňoval, že to nejcennější, co rodiče mají, jsou právě děti. Připomínal, jak je důležité s nimi mluvit i o věcech zdánlivě bezvýznamných. Zapojit je do práce doma a využít každé volné chvíle k navázání neformálního povídání. Často se totiž děti právě při práci či při sportu rozpovídají a v euforii, že má někdo na ně čas, poví i to, o čem by jinak nemluvily. Třeba i to, že někdo ubližuje kamarádovi. S určitostí pak přijmou radu dospělého a budou hrdé na tatů či mámu, kteří podají pomocnou ruku ztrápenému kamarádovi.

Rodičům ve svých vystoupeních Rostislav Nesnídal přiblížil podoby šikany, kde k ní může docházet. Charakterizoval agresora, mluvil o příčinách a motivech, které vedou k arogantnímu a často násilnickému chování. Stejně tak řekl rodičům, kdo se může stát obětí a že šikana není pouze záležitostí jedinců, ale kolektivu či celé třídy. Rodiče se také dozvěděli, jak se šikanované dítě chová a reaguje. Zdůraznil, že v žádném případě není dobré, aby šikanu rodiče řešili sami. Jde totiž o citlivá zjištění, která mohou zanechat na dětech následky na celý život. Proto odborníci jako psycholog i pedagog, jsou tu na svém místě. Důležité je také pracovat s kolektivem, kde dítě tráví nejvíce času. Čím dříve je šikana odhalena, tím dříve oběť získá znovu sebevědomí a možnost vyrovnat se s nepříjemným zážitkem a zařadit se do kolektivu. Zkrátka, hledat si své místo v životě. Stejně důležité je poskytnout pomoc agresorovi, jinak v násilnickém chování pokračuje i ve vyšším věku a nikdy se neodhalí příčina. I jemu se pak v životě mohou neřešené problémy vymstít.

Hodiny s PhDr. Rostislavem Nesnídalem a nebo s jeho kolegyní Mgr. Kateřinou Šulěřovou

i s policisty rodiče zaujaly. Někteří přišli dokonce s konkrétními dotazy, nebáli se zeptat, jak reagovat i na jiné problémy, které se kupříkladu od dětí dozvědí, a nebo jak řešit některé překerní situace. Mluvílo se i o konkrétních případech šikany na Českobudějovicku a nakonec byli všichni rádi, že právě na třech školách, kde probíhá preventivní projekt sociálně patologických jevů **Malá policejní akademie**, se děti učí „jak si poradit se životem“. Problémy jsou totiž všude, ale právě zde se vždy řeší. Přesto však rodiče nikdo nikdy nenahradí, ani ten sebelepší pedagog. Ten by je měl učit, ukazovat jim nové směry vědění a již jen kosmeticky napomáhat ve výchově. Hlavní tíha by měla zůstat v rodině. Ta když funguje, má dítě vyhráno.

NÁZORY RODIČŮ

ZÁKLADNÍ ŠKOLA LIŠOV

Věra SUCHOMELOVÁ

Malá policejní akademie je u nás v rodině pojem. Když mají děti ve škole besedu nebo nějaký jiný program související s Policejní akademií nadšeně mi o tom doma vyprávějí. Čas od času slyším, že za něco „budou body pro policejní akademii“. Původně z tohoto důvodu jsem se zúčastnila dvou besed pro rodiče, týkajících se negativních sociálních jevů mezi dětmi, a s jejich obsahem jsem byla spokojená. Pan Vaněček dokázal vytvořit uvolněnou atmosféru a zejména praktické ukázky (mezi rodiči kolovaly vzorky marihuany, hašiše, extáze..) vyplnily rodičům jistotu mezeru ve vzdělání. Syn se spolužáky věnoval nemálo času výrobě kalendáře s inscenovanými fotografiemi všech možných špatností, které lze vidět i mezi dětmi: brutalita, kouření, krádeže apod. Za tento kalendář obdrželi děti teplé čepice se znakem MPA, které teď hrdě nosí. Myslím si, že význam Malé policejní akademie spočívá nejen v prevenci, ale i v pozitivní prezentaci Policie ČR před dětmi (a nakonec i rodiči), v budování vztahu dětí k Policii ČR založeného na důvěře a ochotě spolupracovat. Proto tuto aktivitu jako rodič velmi vítám.

ZŠ MÁJ 1 – PROČ DĚLAT MALOU POLICEJNÍ AKADEMII?

Kamila ZELINKOVÁ

Dnešní svět je složitý, žije se rychle, nikdo nemá na nikoho čas. Někdy ani sám dospělý neví kudy kam. Natož děti a mladí lidé, kteří zkušenosti teprve sbírají. Není divu, že mnohdy ztrácí orientaci, že plavou v moři informací, vlivů, názorů a pocitů.

Tehdy se možná u některých zrodí v hlavě myšlenka zkusit něco, co se normálně nedělá – vždyť zakázané ovoce chutná nejlíp. A mladí se skoro vždy chtějí odlišit od nudných a konvenčních rodičů, tak proč si nezahulit, nezapařit nebo nedat někomu znát sílu svých pěstí. Nedokážou domyslet důsledky svého jednání, jsou nezkušení, nezralí, nejistí, jsou to děti. Na jednu stranu plné vzdoru, na druhou stranu vděčné za to, že si s nimi někdo z dospělých popovídá. Jsou tvárné, upřímné. Mají smysl pro spravedlnost, mají v sobě schopnost nadchnout se pro dobrou věc, mají cit pro dobro a zlo.

Kdo vymyslel Malou policejní akademii, uvažoval zřejmě takto: uchopme to, co je dětem vlastní a cíleně s tím pracujme. Organizátoři tohoto projektu již čtvrtý rok trpělivě školákům nejen vysvětlují, ale také jim naslouchají a podnikají pro ně různé akce. Žáci ze ZŠ Máj 1 mají to štěstí být při tom. A to, že projekt běží již tak dlouho, svědčí o tom, že vzbudil zájem nejen dětí, ale i rodičů. Kdo by rád nenakoukl pod pokličku policejní práce, která je samozřejmě velmi složitá a zodpovědná, ale také nesmírně zajímavá. A pak už je jen krůček k tomu pochopit, proč není dobré hulit, pařit nebo používat pěsti.

Za všechny rodiče děkuji všem, kteří se na Malé policejní akademii podílejí.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA SUCHÉ VRBNÉ

Názory sesbírala Mgr. KRČMÁŘOVÁ

Rodiče dětí z 9. C. zhodnotili MPA slovy:

- Dobrý nápad – dětem to rozhodně něco dalo.
- Je zapotřebí s tím pokračovat.
- Považuji za potřebné.
- Považuji za dobré a prospěšné
- Určitě dobrý nápad, pro děti zajímavé a poučné.
- Velmi přínosné pro děti, zvláště přednášky o drogách.
- Oceňuji soustavnost, opakování a čtyřletou délku programu.

Rodiče dětí 7. A. nám vzkázali

- Projekt je výborný, přednášky zajímavé, pro děti velmi informativní (p. Vočadlo).
- Vede k větší bezpečnosti a děti poznají i negativní nástrahy života (Zábranský).
- Rodiče M. Vejdy: Výborný projekt. Používáme při výchově (forma otázek: co bys udělal, kdyby).
- Projekt naučil k samostatné práci a vyjadřování se k dané tématice.
- Projekt je určitě dobrá věc. Souhlasím s ním (p. Šedivá).

NÁZORY DĚTÍ

ZÁKLADNÍ ŠKOLA LIŠOV

Juliana Frenková

Projekt MPA se mi velice líbil. Nikde jinde bych se nedozvěděla tolik informací o drogách, násilí a ostatních patologických jevech. Vím, že žádná z těchto věcí není dobrá. Vím, jak se proti nim mám bránit. Děkuji všem, kteří se na tomto projektu podíleli, že nám umožnili dozvědět se něco o životě.

Zdeňka Benedová

Když k nám poprvé v šesté třídě vešli policisté, myslela jsem si, že je to hloupost. Po čtyřech letech fungování MPA mám jiný názor. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavých věcí. Užili si spoustu legrace. Moje hodnocení je kladné. Velmi se mi MPA líbila. Byla bych pro pokračování i na jiných školách.

Miroslava Hornáková

MPA jsme měli párkrát v každém školním roce, byly to úžasné hodiny s policií, nikdy jsem si nemyslela, že dokážou tak zvládnout děti. Povídat a přitom uhlídat kázeň ve třídě, i ti největší lotři zaujatě poslouchali. Myslím si, že by měli být všichni seznámeni s problémy, které na nás čekají na každém rohu, a toto všechno nám popsali ti úžasní lidé od policie. Provázeli nás každým problémem dopodrobna, měli připravené příběhy, které zažili nebo viděli a nebo o nich slyšeli. Vyprávěli o tom, jak se vyvarovat tomu, aby se nám něco takového také nestalo, a celé povídání bylo zakončeno dotazy, všechny vysvětlili a přidali i něco navíc. Hodiny s MPA určitě nebyly k zahoezení, opravdu se mi to moc líbilo, škoda, že těch hodin nebylo víc. Ráda bych poděkovala panu Vaněčkovi, paní Ptáčkové a Toningerové, že to s námi vydrželi, a hlavně paní učitelce Jiráčkové, která s tím měla největší práci, za to, že tyto hodiny zařídila.

Janek Štefančík

Je to dobrá věc. Mně se to líbí, jsou tam dobrý hry a soutěže. Taký mě potěšily ceny, myslím, že by MPA měla pokračovat i v dalších letech.

Nikola Drdová

MPA mi dala do života strašně moc věcí. Nemůžu říct, že jen ty nejlepší, protože mě zatáhla i do světa hrůzy. Svět plný alkoholu a drog. Poznala jsem, jak se žije těm v „jiném světě“. A strašně moc bych jim chtěla pomoci, protože i když jsou od „normální“ společnosti odsouzený, jsou to přece také lidi jako jsme my. Každý má své problémy. Někdo jde radši mezi lidi, někdo si zaleze do pokoje a je sám. Někdo se opije a někdo jde pro radu za doktorem. Třeba oni měli také nějaký problém, ale nemají nikoho na světě, kdo by jim pomohl, a tak se ubrali touto cestou. Každý jsme už určitě zažili ten pocit bezmoci, bolesti, samoty. Každý to nese jinak. A když tomu druhému nepomůžeme, dopadne tak jak dopadne. Ale to jsem odbočila úplně jinam. S MPA jsem měla možnosti poznat dobro i zlo. Dokázala mě přesvědčit a ujistit o té dobré cestě. A jsem jí za to moc vděčná. Poznala jsem spoustu nových báječných lidí, který tento projekt vedou. Je dobře, že něco takového existuje. Některé děti to jistě ocení, některé zavrhnou jako kravinu. Já to zahrnuji jako skvělou věc. V mnoha věcech mi pomohla. Naučila jsem se, co je správné. Škoda, že již odcházím ze základní školy a vlastně už končí i MPA. Moc ráda bych si to všechno zopakovala. Všechny ty besedy a hodiny s paní Ptáčkovou, Toningerovou a panem Vaněčkem byly krásné. Určitě to pomohlo mnoha dětem. Díky MPA není škola jen učení, ale zažijeme i zábavu a přitom se seznámíme s mnoha důležitými věcmi. MPA je pro mě taková příprava do dalšího světa. Snaží se z nás udělat rozumné lidi. Naučit se vyhnout špatným věcem, ale i umět pomoci druhým. A to vše taky kvůli paní učitelce Jiráčkové. Je to na škole taková spřízněná dušička. Dokáže pomoci každému. Určitě by spousta dětí chtělo být jako je ona. Bez ní by to nebylo takové. Díky policejní akademii jsem měla možnost podívat se i na několik výletů třeba do Prahy na koně, na Slapskou přehradu,

do Policejního muzea. Do života mi dala strašně moc věcí, které mi již nikdo nevezme. Jsem za ně strašně moc ráda. Tohle všechno mi bude moc chybět. Jsem ráda, že sem měla možnost poznat to!

Němec Robert

Myslím, že MPA je projekt, kterého je dnes potřeba, protože šikany, drog, alkoholu je dnes mnoho, ale je samozřejmě i víc nebezpečných věcí, které jsme v tomto projektu probírali. Je to dobrý nápad!!!

ZÁKLADNÍ ŠKOLA MÁJ I.

Michaela Hrušová

Celé čtyři roky s programem od Malé policejní akademie jsem strávila velmi příjemně a pojala jsem to jako ponaučení do života. Získala jsem spoustu informací ohledně drog (jako jsou Marihuana, Hašiš, Pervitin, Heroin.) Velmi intenzivně jsme se věnovali též problematice šikany, alkoholu, gamblingu, znásilnění a záškoláctví. Věnovali nám spoustu rad. Kdyby z této osvětové činnosti, co policie pořádá, si každý z nás do budoucnosti něco odnesl, určitě by to mělo vliv na snížení dětské kriminality, jelikož právě oni jsou zvědaví a zkouší věci, které neznají. Podělili se s námi o zkušenostech a hlavně nás poučili, jak se zachovat v určitých situacích. S oblibou jsem vypracovávala různé semináře. Za dobré výsledky byli soutěžící odměněni různými cenami a výlety. Kdykoliv k nám přijela návštěva od policejní akademie, mohli jsme se ptát na jakékoliv otázky. Spolu se spolužáky jsme se alespoň na chvíli stali malými policisty a ocitli se v jejich roli, kde jsme řešili případy, které se bohužel odehrávají i ve skutečnosti.

Simona Dvořáková

1. rok (6.třída)

Říkala jsem si, co to na nás zase vymysleli. Přišly dvě paní a rozdaly nám sešity na Malou policejní akademii. Někdy jsme si z nich četli a dopisovali různé informace. Když jsme měli besedu asi už po třetí, začalo mě to docela bavit.

2. rok (7.třída)

S paní Lucií Ptáčkovou a její kolegyní jsme si povídali třeba o agresivitě, záškoláctví, drogách...

3. rok (8.třída)

Pokud k nám nepřišla paní L. Ptáčková, přišel pan Miloš Vaněček. Všechno o alkoholu, gamblingu, trestním zákonu nebo o tabletkách štěstí nám dobře vysvětlil. Byla s ním sranda.

4. rok (9.třída)

Čtvrtým rokem už jsme byli skoro o všem poučení, ale i přesto jsme se v 9.třídě dozvěděli ještě něco nového (bezpečí pro dívky, náboženské sekty, satanismus, drogy a infekční onemocnění...).

Závěr:

Myslím si, že Malá policejní akademie nikomu neuškodila, právě naopak. V 6.třídě už jsem si myslela, že všechno o drogách, alkoholu nebo trestním zákonu vím, ale dozvěděla jsem se toho ještě spoustu. Malá policejní akademie by měla dál pokračovat.

Petra Kellerová

Patřím mezi žáky, kteří byli do projektu Malé policejní akademie zapojeni po celý druhý stupeň ZŠ a jako první tak „splnili“ čtyři roky besed, soutěží apod. Máme zhodnotit, co nám tento program přinesl a co nového jsme se dozvěděli z oblasti drog, náboženských sekt atd.

Na besedy s paní Toningarovou si už moc nepamatuji, protože to bylo už v šesté třídě, kdy pro nás bylo vše nové, ať už přestupem na druhý stupeň nebo v tomto projektu. Všechny určitě potěšila propiska, s kterou někdo ve škole píše ještě dnes, i když už je v horším stavu než před několika lety, kdy jsme ji obdrželi.

Myslím, že všechny překvapil styl vyprávění pana Vaněčka. Díky jeho přátelskému přístupu jsme jeho rady nebrali jako zákazy, ale spíš jako doporučení nebo tak něco. Přestože se někdo občas, mimo téma, zeptal na hloupou otázku, tak se třeba zasmál a stejně se snažil odpovědět. Vždy s námi jednal jako se sobě rovným, a to se nám líbilo. I jeho předčítání z knížek o drogách mělo své kouzlo a všechny zaujalo, přestože bychom si to sami asi nepřečetli.

Letos jsme měli besedu s paní Ptáčkovou o nebezpečí, které by nám, holkám, mohlo hrozit.

Jenom holky z naší a vedlejší třídy a ona. Bylo to zajímavé, určitě přínosné a bylo dobré, že kluci byli v jiné třídě, takže to bylo čistě jen „mezi námi děvčaty“.

Vyhrála jsem jen jednou – tričko, ze kterého se hned sepral obrázek sovičky, ale i tak potěšilo. Na žádném výletě jsem nebyla, ale ti, co někdy jeli, tak se jim to, myslím, líbilo. Někomu se nezamlouvaly časté výtvarné soutěže, ale chtěla bych vidět, jak by se tvářili, kdybychom pořád museli psát slohové práce.

Celkový projekt byl dobrý, dost nám přinesl a nezbývá alespoň doufat, že se podle toho budeme jednou řídit. Samozřejmě se vždycky najde někdo, kdo bude brát drogy, stopovat atd., ale s tím se nedá nic dělat. Snad by se tenhle projekt měl zkusit ve více školách, aby nás slušňáky vychované Policejní akademií, nemohl nikdo „kazit“.

Tomáš Bouma

Pro mě byly 4 roky s MPA velkým přínosem, jelikož jsme se tam mnoho naučili, např. co se stane, když někdo začne používat drogy, a také nám mnoho věcí objasnili. Nejen, že měli pro mě připravený velký a velmi dobře pojatý proslov, který byl velmi naučný, také pro mě vymýšleli mnoho soutěží a jiných aktivit proto, abych mohl také projevit svoje nadání a zájem. Moc mě tedy ponaučili o tom, co se smí a co ne a také co je v souladu se zákonem a co už ne. Také jak se mám bránit a jak se nedostát do problémů. Moc mě pomohlo, když jsem si mohl s policejními zástupci povídat na rovinu, jelikož jsem se tak mohl zeptat na to, co bych se jinak nedozvěděl. Také si pamatuji, když nám inspektor se svými kolegyněmi povídal o šikaně, tehdy jsem je tak bedlivě poslouchal. Nesmím také zapomenout na to, že když jsem byl vybrán a umístil jsem se v soutěžích dobře, tak jsem měl vždycky odměnu v podobě výletů. Tak to pro mě bylo to, proč jsem se snažil. Osobně si myslím, že MPA, jak jsme ji poznali, by taková měla zůstat i nadále, byla velkým přínosem jak pro mě, tak i pro celou třídu IX.D. To, co jsem tady napsal, myslím vážně. Celkově se mi MPA velmi líbila a tak vám přeji mnoho roků takových, jaké byly doteď.

Martin Šicho

Malá policejní akademie je velmi zajímavá věc. Určitě je důležité, aby se mladí lidé dozvěděli o věcech, jako jsou trestné činy, šikana a drogy. Všechno bylo velmi dobře zorganizováno a soutěže byly určitě spolehlivou zárukou toho, aby při besedách všichni poslouchali a snažili se. Nejlepší byly besedy s panem Vaněčkem. Dokáže upoutat pozornost a už vůbec nevěřím, že má pravdu, když říká, že není učitel. Jinak určitě pravdu má a o drogách toho ví opravdu hodně. S ostatními besedami už to bylo horší a jejich zajímavost zvedlo pouze probírané téma, ale určitě bychom nenašli nikoho povolanějšího než paní Ptáčkovou. Toť vše, co bych chtěl o MPA říci, a můj verdikt zní: „Jednoznačně skvělá věc, která snad zamezí nějaké špatnosti.“

Monika Rozmillerová

Především si myslím, že ty roky byly velmi užitečné. Když jsme jako nic netušící šestáčky nastoupili na druhý stupeň, příslušníci MPA nám vysvětlili, co je to šikana a že to není nic pěkného. Pan Vaněček s námi hovořil na téma drogy, mnohdy čelil otázkám, které byly „na tělo“. V následujících ročnících jsme zjistili, že alkoholem a cigaretami se nic nevyřeší, hraní na automatech může mít nežádoucí následky.

Projekty, které MPA konala, byly zábavné, poučné a především užitečné. Ti pilní byli za své práce náležitě odměněni.

Malá policejní akademie nás připravila na život mimo naši fantazii, na život v realitě, který není jen o tom, co bude dnes k obědu. Dala nám mnohem víc než poznatky. Přístup, s nímž s námi příslušníci MPA komunikovali, na tom má velký podíl, za což jim všem děkuji.

Jan Matula

Nejvíce se mi líbila odbornost policistů, kteří věděli všechny naše otázky a pěkně odpovídali. Velmi zajímavé téma bylo sekty a náboženské hnutí, kde bych chtěl na toto téma více hodin. Mluvili jsme o zajímavých a důležitých věcech pro další dlouhý život. Učili jsme se jak např. popisovat trestný čin, co to je soudce, obžalovaný či co to je droga, marihuana a jaké má účinky. Dostali jsme pěkné obrázkové sešity, kde byla doporučovaná literatura. Chtěl bych, aby bylo více hodin, aby se více diskutovalo, ale policisté mají hodně práce, proto nemohli mít tolik hodin. Velice zajímavé byly výstavy, soutěže s výhrami a dokonce jsme byli v televizi jako celebrity.

Pavla Böhmová

Díky MPA víme, jak se v daných situacích chovat. Pro mě tyhle hodiny, s nimi strávené, byly velmi příjemné. Bavilo mě dozvídat se o různých formách zločinu jako např. o drogách, kdy nám pan Vaněček vyprávěl o historkách, které na vlastní kůži zažil. Tyhle hodiny byly uvolňující a přínosné, protože v normálních hodinách se toho tolik nedozvíme. Já osobně bych řekla, že ani žádné zápory MPA neměla. Nic mi nevadilo, a dokonce jsem si doma, ze zvědavosti, četla jejich knížku, kterou jsme každý rok k danému tématu dostali. Velmi mě to bavilo a trochu mě mrzí, že podobné akce nejsou na středních školách.

Marie Vořtová

Jó, Malá policejní akademie... Tak to pro nás všechny byl veliký pojem. Myslím, že se to asi každému líbilo a každý si našel své téma, které mu bylo blízké nebo ho alespoň zaujalo.

V šesté třídě jsme se zabývali šikanou. Nejdříve jsme byli všichni takoví vyděšení z toho, co to po nás všichni vlastně chtějí. Ze začátku spousta nás nevěděla, co to vlastně ta šikana je, neboť jsme se s ní naštěstí nikdo nesetkal, ale časem nám to začalo docházet a pomalu jsme si uvědomovali, že to asi moc dobrá věc nebude.

Po pochopení této nehezké věci jsme se skoro všichni přesunuli do sedmé třídy, kde na nás čekala agresivita, záškoláctví a drogy. V našem věku už snad všichni věděli, o co se jedná, když se řeknou tato slova. Avšak díky našemu oblíbenému a nepřehlédnutelnému policistovi Vaněčkovi jsme se toho dozvěděli ještě více, a když nám k tomu řekl ještě pár odstrašujících případů, plno lidí se rozmyslelo, jestli má cenu si s tímto něco začít.

Sedmý rok uplynul jako voda a zase jsme se shledali po prázdninách v této samé sestavě i s našimi policisty. V loňském roce byl naším hlavním tématem trestní zákon, ve kterém jsme sice trochu plavali, ale na konci roku už jsme si rozmysleli škrcení našich neoblíbených učitelů, což byl asi účel.

No a letošní téma bylo asi neoblíbenější. Toto téma se všem nejvíce líbilo – Bezpečí pro dívky.

Celkově pro nás byla MPA velkým přínosem, protože jsme se díky ní dozvěděli spoustu věcí, které bychom teď třeba vůbec nevěděli.

Také ceny, které jsme dostali za soutěže, nás všechny potěšily. A tak doufám, že MPA bude ještě pokračovat a žáci ji budou mít rádi nejméně tak, jako my.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA SUCHÉ VRBNÉ

NÁZORY DĚTÍ 9. TŘÍD

Jak hodnotím čtyři roky MPA na naší škole?

Co se mi nejvíce líbilo? Co mi dala MPA?

9. A

Policejní akademie je dobrá akce. Myslím, že mnoha dětem ujasní život. Budou vědět co od koho mohou čekat..atd. Všechno je to dobře uspořádané a organizované. Je to dobrý nápad. Líbí se mi to.

Kristýna Jirkovská

Ty čtyři roky s MPA byly určitě zábavné a poučné. Dozvěděli jsme se plno zajímavých věcí o drogách, alkoholu, šikaně i práci policie. A myslím, že přednášky odradily spoustu lidí právě od těchto výše jmenovaných záležitostí. Nejvíce se mi líbily sportovní dopoledne a zajímavé přednášky pana Vaněčka.

MPA mi rozhodně dala hodně nových poznatků a zábavy. Myslím, že přednášek mohlo být i více. Bylo by dobré, kdyby MPA pokračovala i na jiných školách, protože myslím, že to stojí za to!

Adam Lorenc

9. C

Bylo to zajímavé. Přiučila jsem se určitě mnoho nových věcí, které jsem vůbec neznala. A po sice ne vždy častých návštěvách pana Vaněčka jsem se bavila u jeho vyprávění. Jelikož je tohle poslední rok s MPA na naší škole, tak by bylo škoda, kdyby se tahle akce nerozrostla do dalších škol po celé ČR.

Sportovní hry, které se pořádaly, byly nejen poučné, ale i dobré, nebo spíše skvělé.

A co mi dala MPA do života? Spoustu nových zkušeností. Podle mého názoru nemohla škola ve spolupráci s policií vymyslet lepší nápad, než byla MPA.

Irena Sersenová

Hanka Tůmová a Eva Urbanová, 9.C

Za celé čtyři roky jsme se mnohému naučili a při sportovních akcích jsme si užili mnoho legrace a dobrodružství.

Dostávali jsme spoustu zajímavých úkolů, jak výtvarných, tak literárních a rádi jsme je plnili a vždy jsme se těšili, co pro nás policisté vymyslí nového. Všechny akce se nám většinou líbily a každá byla svým způsobem zajímavá. Naučili jsme se řešit různé problémy, a proto bychom MPA doporučili i na jiné školy, aby pokračovala dál a všichni žáci věděli o problémech, se kterými se mohou setkat.

PROJEKT MALÁ POLICEJNÍ AKADEMIE V KONTEXTU SOUČASNÝCH ZMĚN A NOVÝCH TRENDŮ VE ŠKOLSTVÍ

Mgr. Ivana NEUMANNOVÁ, Česká školní inspekce

Poslední Výroční zpráva České školní inspekce konstatuje, shodně s několika minulými, nárůst projevů agresivního chování žáků a šikany v základních školách.

Během inspekční činnosti jsem se na některých budějovických školách setkala s projektem Malá policejní akademie. Jeho cílem je smysluplná prevence sociálně patologických jevů. Měla jsem možnost hospitovat v hodinách, kde projekt probíhal, seznámila jsem se s pracovními sešity žáků, hovořila s učiteli, žáky i lektorkami.

Kromě toho jsem se po dva roky velmi ráda účastnila slavnostního vyhlašování a hodnocení výsledků práce žáků zapojených do projektu. Všechna setkání s tvůrci a realizátory Malé policejní akademie pro mě byla pozitivní a inspirující zkušeností nejen pro zaujatý a nadšený přístup těchto lidí, ale cením si i jejich profesionálního vhledu do oblastí didaktiky, pedagogiky a vývojové psychologie. Bez toho celý projekt mohl zůstat v pouhé rovině suchých deklarací či povrchního seznámení žáků s problematikou.

Svět a společnost se dynamicky rozvíjejí a rychle mění a způsob vyučování, který byl dobrý pro žáky před deseti, dvaceti, čtyřiceti lety, už nevyhovuje potřebám dnešních žáků. Současná společnost vyžaduje, aby vzdělávání žáků bylo pojímáno v souvislostech, s důrazem na smysluplnost toho, co si děti a mladí lidé ve škole osvojí, získají a mohou uplatnit v dalším životě.

Na tyto skutečnosti reagoval nový školský zákon, který vstoupil v platnost 1.1. 2005. Jako základní dokumenty vzdělávání vymezil tzv. rámcové vzdělávací programy. Mezi současné cíle vzdělávání patří, mimo jiné, učit žáky rozvíjet a chránit fyzické, duševní a sociální zdraví a být za ně odpovědný, vést žáky k toleranci a ohleduplnosti k jiným lidem. Základní škola by měla žáky vybavit souhrnem dovedností, znalostí, postojů a hodnot důležitých pro osobní rozvoj a uplatnění každého člena společnosti.

Projekt Malá policejní akademie vstoupil zcela v souladu s těmito záměry do škol už před pěti lety. Jeho autoři pružně reagovali na potřeby dnešních žáků a společnosti. Okruh témat seznamuje žáky s problémy a různými druhy nebezpečí, které přináší život na prahu 21. století, a je výrazně zaměřen na jejich účinnou prevenci a řešení. Nezůstává jen u znalostí, osu projektu tvoří praktické vedení žáků k osvojení si potřebných dovedností bezpečného a zdravého životního stylu, uplatňování správných občanských postojů.

Projekt jako celek je zpracován tak, že se může stát organickou součástí školních vzdělávacích programů základních škol.

TAKÉ VYJASNĚNÍ LEGISLATIVY PŘÍSPĚJE K PROTIDROGOVÉ PREVENCI MEZI ŠKOLNÍ MLÁDEŽÍ

*npor. Bc. Milan NERUDA, policejní komisař SKPaV,
OŘ České Budějovice.*

Neuplyne den, aby na stole pracovníků Služby kriminální policie a vyšetřování při Okresním ředitelství Policie České republiky v Českých Budějovicích, kteří se zabývají problematikou zneužívání nealkoholových drog, nezazvonil telefon a buď učitel základní či střední školy, nebo rodič nežádal o pomoc při řešení problému se zneužíváním drog u školní mládeže. V drtivé většině případů se jedná o problém s tzv. „měkkými drogami“, tedy produkty z konopí setého, známými jako marihuana. Zatímco školští pracovníci zpravidla řeší otázku spojenou s nálezy podezřelých látek v budovách škol, či poznatky svědčícími o probíhající distribuci drogy mezi žáky školy, rodiče chtějí znát příznaky po užití drogy a kde mají hledat pomoc v případě, že užívání drogy jejich dítětem je již zřejmé.

Tento postup osob odpovědných za výchovu mladé generace se zdá být nanejvýš odpovědný, ale nebylo tomu tak vždy. Pamatujeme doby, kdy se policejní odborníci o drogové scéně na školách dovídali jako poslední ve chvíli, kdy tato byla již neřešitelná mírnější formou, jako například snížením známky z chování, či intervencí psychologa, byly zde již naplněny všechny znaky trestného činu a případ bylo nutné řešit podle trestního řádu.

K odbourávání této „bariéry mlčení“ rozhodně přispívají programy prevence sociálně patologických jevů na školách typu Malá policejní akademie, kdy lektori nejenže vstupují do výuky mezi samotné děti, ale je zde také zprostředkován kontakt mezi rodiči a policejními specialisty. Tato forma přednáškové činnosti přináší rodičům souhrn informací, co se týče drogové scény v regionu obecně, ale také s využitím kazuistiky jednotlivé případy, ze kterých lze vyvodit, kdy dítě začalo s drogou experimentovat, či již zcela propadlo jejímu „kouzlu“, a pokud se tak stalo, jak se zachová Policie ČR. Rodiče se zde dovídají, co je trestným činem v souvislosti se zneužíváním drog, které případy může ještě vyřešit škola dle školního řádu a které jsou v kompetenci pouze jich samotných. Rodič se zde také dovídá, že samotné užití drogy není trestným činem, ale informace o původu drogy z úst uživatele mohou pomoci odhalit distributora a tudíž znepřístupnit drogu dalším dětem.

Jako vysoce a oboustranně přínosná se dále jeví přednášková činnost policejních specialistů mezi pedagogickým sborem na školách. Zde se učitelé seznamují s postupy policistů v případech, kdy je škola oznamovatelem, jsou zde obeznámeni s nejdůležitějšími ustanoveními Zákona o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže č. 218/2003 Sb. a policisté se na těchto schůzkách dovídají o věcech, které školu tíží v souvislosti se všemi sociálně patologickými jevy a jsou zde navrhovány postupy řešení těchto problémů.

V souvislosti s případy zneužívání drog školní mládeží, které se v regionu staly za poslední rok, je nutné se zmínit o té skutečnosti, že do povědomí mládeže se již začínají zapisovat tzv. „měkké drogy“ jako drogy legální a tedy činnost spojená s jejich výrobou a distribucí jako nepostižitelná. Děti si z informací dosažitelných v médiích zpravidla zapamatují to, co se jim zdá zajímavé, a samotnou podstatu věci, tedy že se jedná o změně právních předpisů na tomto úseku v připravovaném trestním zákoníku, si vyloží jako věc již hotovou a takto argumentují při podání vysvětlení.

Z pohledu policistů, ale i pracovníků školských zařízení, rodičů a v neposlední řadě i dětí samotných se jako zásadní problém poslední doby jeví vyjasnění legislativy na úseku zneužívání tzv. „lehkých drog“.

MALÁ POLICEJNÍ AKADEMIE V ČINNOSTI NÁRODNÍ PROTIDROGOVÉ CENTRÁLY

plk. JUDr. Jiří KOMOROUS, ředitel NPC

Je o mně známé, že boj proti zlu, které sebou nese nelegální obchod s drogami a jejich následná konzumace, se stal mým posláním. V tomto ohledu jsem velice nesmiřitelný a je mi vždy strašně líto ztracených mladých lidí, kteří podlehnou drogám, stanou se na nich závislí a někteří jim odevzdají daň nejvyšší, svůj život. Přesto, že stojím v čele policejního útvaru, který v první řadě představuje represivní složku státu v boji proti drogovému podsvětí, zastávám názor, že účinným prostředkem v boji proti drogám je kvalitní prevence ve všech svých formách. Tento můj postoj se také odráží ve struktuře Národní protidrogové centrály, která jako prakticky jediný takzvaný výkonný útvar má ve své struktuře pracoviště, které se věnuje prevenci. Toto pracoviště vykrytalizovalo do současné skupiny metodiky a prevence.

Od samého počátku činnosti preventivního pracoviště byl vytyčen směr ke kvalitě, a nikoliv kvantitě. Praxe ukázala, že jednorázové preventivní besedy byly sice žádané, ale jejich efektivnost nebyla velká. Tehdy jediný pracovník, pan Vaněček, připravil první nástin dlouhodobého programu, který byl realizován na základní škole Písnická v Praze 4. Vycházel ze zkušeností programu DARE, se kterým byl seznámen v USA. Princip spočívá v tom, že policista dochází do školy v průběhu celého školního roku, a nikoli jednou nebo dvakrát, na besedu o sociálně patologických jevech. Ve spolupráci se školou byly vypracovány osnovy pro jednotlivé ročníky druhého stupně základní školy. Na výuku, která byla zařazena do hodin občanské výchovy, navazovaly další mimoškolní akce, které si připravovaly samy děti. Změnou ředitele školy došlo k útlumu a nakonec byl program ukončen. Nicméně se ukázalo, že to byl vynikající základní kámen pro nový projekt, který se začal rodit v Českých Budějovicích.

Preventivně informační skupina okresního ředitelství PČR chtěla připravit preventivní program pro základní školy a při zpracovávání problematiky drog se obrátila na Národní protidrogovou centrálu. Již první schůzky ukázaly stejnou filozofii, raději méně, ale o to kvalitněji. Již společně byl

připraven projekt komplexního programu sociálně patologických jevů, který si děti samy během pilotního nultého roku nazvaly MALÁ POLICEJNÍ AKADEMIE.

Po zkušenostech s projektem na ZŠ Písnická jsem byl přesvědčen, že je to správná cesta a proto jsem tento projekt podporoval. Za NPC byl realizací tohoto projektu pověřen pan Vaněček. Podílel se autorsky na zpracování pracovních sešitů pro jednotlivé ročníky, a pak samozřejmě na vybraných školách se žáky probíral problematiku drog. Byl jsem rád, že policista Národní protidrogové centrály byl dětmi dobře hodnocen a jeho hodiny byly mezi dětmi ty oblíbenější.

Nechce se mi věřit, že letos, tedy na jaře roku 2006 to bude již po čtvrté, co bude slavnostní vyhodnocení dalšího ročníku MPA. Jsem průběžně seznamován se všemi aktivitami, které jsou s MPA spojeny, ať již v rámci výuky nebo formou doprovodných programů. Když se potom na vyhodnocení setkám s plným sálem spokojených dětí, které si díky tomuto programu váží práce policie jako celku, tak jsem rád, že se Národní protidrogová centrála do tohoto projektu zapojila a aktivně jej plní.

Závěrem bych chtěl vyslovit veliké poděkování paní PhDr. Lucii Ptáčkové, PhD. a Mgr. Aleně Toningarové z preventivně informační skupiny v Českých Budějovicích, které po celou dobu Malou policejní akademii organizačně zajišťovaly. Mnohý z nás, kdo nic takového nikdy nepřipravoval, si vůbec nedovede představit, jak vysilující to je.

Malá policejní akademie tedy končí. Končí její první cyklus, který ale položil základní kámen k tomu aby mohla Malá policejní akademie vylétnout ze svého hnízda do dalších škol. Příslibem toho je realizace výukového DVD, které bude sloužit dalším zájemcům jako základ pro jejich činnost a díky těmto novým Ptáčkovým, Toningarovým a Vaněčkům tak bude Malá policejní akademie pokračovat.

ČTYŘLETÝ PROJEKT KONČÍ, MPA DÍKY PŘIPRAVOVANÉMU FILMU NIKOLIV

plk. JUDr. Stanislav SVOBODA, Ředitel OŘP Č. Budějovice

Když jsem byl před pěti lety tázán, zda bych podporoval projekt týkající se prevence sociálně patologických jevů na základních školách, samozřejmě jsem souhlasil. Jak projekt začal nabývat konkrétních podob a byl jsem s jeho vývojem postupně seznamován, musím přiznat, že jsem se začal obávat, zda něco tak rozsáhlého a odborně náročného zvládneme a dostojíme svým slovům. Nyní vím, že mé obavy byly naprosto zbytečné. Díky skvělé spolupráci s Národní protidrogovou centrálou Policie ČR Praha jsme ty čtyři roky působení Malé policejní akademie zvládli určitě se ctí.

Na začátku jsem musel i já přiložit ruku k dílu, ale byl jsem tomu rád. Seznámil jsem se s našimi budoucími spolupracovníky – řediteli škol, pedagogy, kteří měli mít projekt na školách na starosti. Byli to lidé plní nadšení z naší nabídky a tak jsem věděl, že to byla trefa do černého. Takový projekt školy přesně potřebovaly. Navíc garance odborníků, jako je JUDr. Komorous, doc. PhDr. Čírtková, doc. PhDr. Poláčková, doc. JUDr. Hejda a další, byli nejen pro mě zárukou kvality.

Vypadá to, jako by celá příprava a projekt probíhaly bez sebemenších problémů. Zpočátku jsme naráželi na ten nejdůležitější – peníze. Byly nutné prvotní finance na přípravu a výtisk pracovních sešitů, postupně další peněžní prostředky pro zabezpečení cen pro děti, zaplacení výletů, hodnocení nejlepších a další. Na rozjezdu nám pomohlo Ministerstvo vnitra ČR a poté hlavně sponzoři, kteří se stále častěji přesvědčovali, jak je projekt potřebný a má skvělou odezvu. Časem se z některých stali hlavní sponzoři, za což jim patří velký dík.

Nejdůležitější pro nás byla samozřejmě spokojenost dětí, rodičů, pedagogů. I od veřejnosti, jak byla médií o projektu informována, jsme zaznamenávali kladné ohlasy. Občas jsme byli kritizováni ostatními školami, které nebyly do projektu zapojeny. Vybrány mohly být vzhledem k našim personálním možnostem jen tři školy v okrese, které zároveň musely splňovat předepsaná kritéria.

Čtyřleté působení Malé policejní akademie je u konce. Z původních šestáků jsou dnes deváťáci, opouštějí brány základních škol, ale jsou obohaceni novými poznatky, znalostmi a zkušenostmi, které se jim v průběhu života snad budou hodit.

Jsem rád, že jsem mohl společně s dalšími napomoci dobré věci. A co mě osobně MPA přinesla? Seznámil jsem se s novými lidmi, viděl jsem jejich zaujetí pro projekt, líbila se mi radost dětí na každoročních slavnostních vyhodnoceních a jsem rád, že MPA s ukončením své činnosti na školách nezanikne. Je naplánována příprava výukového DVD filmu, se kterým budou moci učitelé pracovat ve svých hodinách a tak se obsah projektu rozšíří i do dalších škol a dostane se do povědomí ještě větší části obyvatel naší republiky.

Chtěl bych poděkovat všem, kteří se na projektu podíleli, kteří ho podporovali a věřili mu. Přál bych si, aby připravovaný výukový film našel své příznivce tak rychle, jako MPA samotná.

ŽÁCI 9. TŘÍD HODNOTÍ MALOU POLICEJNÍ AKADEMII SVÝMA OČIMA

npor. PhDr. Lucie PTÁČKOVÁ, Ph.D., kpt. Bc. Miloš VANĚČEK

VYHODNOCENÍ MPA PO ČTYŘLETÉM PŮSOBNÍ DĚTMI 9. TŘÍD

Na začátku projektu jsme ve všech zúčastněných školách pořádali výzkumné šetření se zaměřením na problematiku šikany. Porovnávali jsme znalosti, postoje dětí k tomuto tématu před započtím výukových hodin a po jejich skončení. Zároveň šetření probíhalo i na nezúčastněných školách. S výsledky jsme veřejnost seznamovali v Bulletinu č.3/2003. Na závěr MPA jsme se rozhodli, že místo posuzování poznatků se dětí v dotazníku zeptáme, jak se jim projekt líbil a jak ho ony samy hodnotí.

Dotazník vyplnilo 196 žáků devátých tříd, jejich úkolem bylo zodpovědět 12 otázek.

1. **Malou policejní akademii hodnotím** – 43 % dětí odpovědělo velmi dobře, 50% ji hodnotilo dobře a 7% špatně, 1 žák hodnotil MPA jako velmi špatně
2. **MPA doporučuji i pro jiné školy** – 4% dětí nedoporučovalo MPA, 96% ji jiným školám doporučuje. Většinou jako své zdůvodnění uvádějí, aby i jiní měli možnost něco se o tématech dozvědět.
3. **Téma, které se mi nejvíce líbilo** – zde nejvíce hlasů obdrželo téma drogy (41%), následovalo téma Bezpečí pro dívky, násilnění, pohlavní zneužívání (33%), šikana, náboženské sekty (9%).
4. **Téma, které mi chybělo** – děti většinou odpovídaly, že žádné téma nepostrádaly. Dvěma dětem chybělo téma rasismus, problémová rodina, dopravní přestupky. Chyběly jim informace o policii jako celku, neboť s odchodem ze školy požadovaly více informací o možnostech studia na policejních školách.
5. **Získané informace využiji v dalším životě** – 13% dětí si myslí, že informace nevyužije, 87% odpovědělo, že ano
6. **Jak hodnotíš doprovodné akce** – většina dětí odpověděla, že kladně. Líbila se jim organizace akcí a možnost seznámit se s žáky ostatních škol
7. **Má projekt MPA pokračovat** – 4% dětí odpověděly, že ne; 4% nevěděly, 92% odpovědělo, že MPA pokračovat má
8. **Jak hodnotíš společné výlety** – děti by uvítaly, aby jich na výlety mohl jezdit větší počet. Vzhledem k tomu, že výlety byly odměnou za celoroční snažení, nemohli jsme jim vyhovět.
9. **Jak hodnotíš práci učitelů, policistů a dalších, kteří projekt připravili** – většina dětí zhodnotila, že všichni odvedli pořádný kus obětavé práce, podali dobré výkony, žáci ocenili možnost účasti MPA na jejich škole
10. **Co považuješ za největší přínos MPA** – možnost získání informací, diskuse o tématech, přenesení nových znalostí do života
11. **Měla by se MPA v něčem změnit** – 64% dětí si myslí, že by se MPA měnit neměla, zbytek dětí by chtělo více besed a společných hodin s policisty, více výletů a soutěží, větší zaměřenost na praxi (ukázky, video)
12. **Můj názor na MPA** – setkali jsme se s odpověďmi typu:
 - přínosná
 - dozvěděli jsme se hodně zajímavého
 - zajímavá, poučná, skvělá
 - nové rady do života
 - varuje před možným životním nebezpečím
 - užitečná, líbila se mi

A co zbývá dodat? Dětem bychom chtěli vzkázat, že jsme rádi, pokud se jim MPA líbila a budou schopny odpovědět na otázky „Co bys dělal, kdyby...“ Té menšině, která nebyla s MPA spokojena, vzkazujeme, že nelze se zalíbit všem, ale přesto ve skrytu duše doufáme, že i Vy jste si do svého života z ní něco odnesly.

MALÁ POLICEJNÍ AKADEMIE NA CESTÁCH

kpt. Bc. Miloš VANĚČEK

Jeden z motivačních prvků, který výrazně ovlivňoval snahu jednotlivých žáků během školního roku byl výlet na konci školního roku. Výlet byl kapacitně omezen na jeden autobus. Výjimkou byl první ročník, kdy jely nakonec dva autobusy. Ani ty dva autobusy na děti ze tří škol není mnoho, podle dětí a nakonec i podle nás je to skutečně málo. Víc ale prostě nejde.

Na závěr prvního ročníku čekal ty nejlepší výlet do Prahy na místo, kam se tak hned nějaký našinec nedostane. Byla to letecká služba policie ČR. Návštěvě hangárů předcházela návštěva v muzeu Policie ČR v Praze 2. Expozice v muzeu je zajímavá, ale málo platné letiště je letiště. Při cestě na něj jsme projeli celou Prahou a jako ve filmu kdy nalevo vidíte a napravo vidíte a vlastně nevidíte skoro nic jsme dorazili do Ruzyně, kde letka PČR sídlí. Hned u závory si nás převzali pracovníci letecké služby. Vzali nás do hangáru, kde jsme viděli několik vrtulníků v nedbalkách při pravidelných prohlídkách. Na závěr velice zajímavého povídání se na nás usmálo štěstí. Na základnu se vrátil vrtulník letecké záchranné služby. A měli jsme štěstí ještě jednou. Na jeho palubě byl „zdravotní bratr,“ který se nám maximálně věnoval. Ukázal nám vybavení vrtulníku, který mnohdy vidíme, jak zasahuje u vážných dopravních nehod. Měli jsme možnost vidět i servis, který následuje po přistání a jeho přípravu na další pohotovost, aby posádka mohla v případě potřeby bez prodlevy startovat k dalšímu naléhavému případu. To už ale na ploše letiště nemilosrdně spalovalo sluníčko a tak jsme před ním utekli ještě jednou do hangáru a pomalu se s letištěm rozloučili. Z autobusu jsme naposledy zamávali naším průvodcům a vydali se na cestu domů.

Autobus s nejlepšími absolventy druhého ročníku MPA směřoval na slapskou přehradu. I tento rok jsme pronikali do tajů jedné z policejních služeb. Tentokrát jsme viděli z blízka činnost poříčního oddělení PČR na Slapech. Asi nejzajímavější pro nás byla výstroj a činnost potápěče. Opět nám přálo počasí a tak dopoledne plné ukázek bylo zakončené na parníku, kterým jsme projeli část slapské přehrady. To už jsme byli v klidu a tak někteří využili klidné vodní hladiny k tomu, aby doplnili kalorie a někteří toho už měli opravdu za celý den dost a tak odpočívali. Celodenní zážitky pokračovaly i po cestě domů. Přesto, že se účastníci potkávali na různých akcích a soutěžích, nyní měli poprvé více času, aby se blíže poznali a tak výlet přinesl nejen nevšední zážitky, ale i nová přátelství.

Teprve nyní, když se bilancuje, si člověk uvědomí, jak ten čas letí. Vím, není to nic nového, ale jako by to bylo včera, kdy se připravoval zatím poslední výlet pro ty naše nejlepší. Bylo to opět do Prahy a byl to den věnovaný zvířatům. Poprvé jsme měli smůlu s počasím, protože Praha přivítala výletníky dešťovými přeháňkami. Naši nejlepší nejsou z cukru, tak jim to moc nevadilo. Cílem výpravy byl Trojský ostrov a na něm oddělení jízdní policie ČR Správy hl. m. Prahy. „Koňáci“ se nám věnovali jako svým čtyřnohým kamarádům, péče byla maximální. Stáje a vůbec celé zázemí velice utrpělo při povodních. Jak se říká – všechno zlé je pro něco dobré. Nucená rekonstrukce objektu přinesla zejména koním dobře vybavené zázemí. Poznali jsme, že svět je určitě krásný s koňského hřbetu, ale než se člověk může na koně posadit, dá to hodně práce a starostí. Policisté nám ukázali výcvik koní na zákroky při demonstracích. Výcvik to je náročný a koně jej zvládali na jedničku. Řada nás se lekla, když se na cvičišti začalo střílet. I to musí jezdec a kůň zvládnout. Nakonec se ukázalo, že jediní, kdo se lekl, jsme byli my, diváci. Prohlídka stájí a ukázka výcviku vyvolala řadu dotazů. Bylo fajn, že nezůstaly bez odpovědi. Policisté nám vše vysvětlili a věřím tomu, že kdyby koně uměli mluvit, tak bychom si rádi popovídali i s nimi. To ale nebyl toho dne všem zvířátkům konec. Stačilo přejít lávku a byli jsme v zoologické zahradě. Smutné okamžiky po povodních, kdy některá zvířata zaplatila tuto tragédii životem, nahradilo nadšení, s jakým vznikala a vzniká obnovená ZOO. V rozlehlém areálu jsme strávili zbytek dne do našeho návratu zpět domů. Byli jsme příjemně unavení a již po cestě domů se hovořilo o zážitcích z tohoto výletu.

Tak to již bylo. Před námi je poslední ročník MPA a samozřejmě je před námi i poslední výlet. Spokojenost dětí je naším nejvyšším cílem a tak snad připravovaný výlet na základnu taktického letectva české armády v Čáslavi nevybočí z řady a bude vyvrcholením posledního ročníku MPA.

MÉDIA A MALÁ POLICEJNÍ AKADEMIE SE VYDÁVÁ NA DALŠÍ CESTU

kpt. Mgr. Alena TONINGEROVÁ

Média vzhledem ke své úloze ve společnosti i své nebyvalé moci i možnosti cíleně působit na širokou veřejnost sehrála v Malé policejní akademii důležitou roli. Stala se od samého počátku vzniku projektu součástí strategického postupu při poznávání společensky významné a pro společnost důležité problematiky sociálně patologických jevů.

Připravili jsme mediální kampaň, kde jsme přesně stanovili cíle i cílové skupiny a rozdělili ji do několika fází. Při volbě mediálních partnerů jsme vycházeli z regionu, protože pilotní projekt probíhal na třech základních školách v okrese České Budějovice. Nešlo o to bombasticky vystoupit s něčím, ale trvale veřejnost seznamovat s problematikou sociálně patologických jevů a prostřednictvím médií ukazovat na možnosti ochrany před těmito protispolečenskými jevy. Jedním ze způsobů je právě Komplexní program prevence sociálně patologických jevů na základních školách v Českých Budějovicích. Vycházeli jsme i z možnosti jednotlivých sdělovacích prostředků působit na širokou veřejnost i z věkového složení čtenářů, posluchačů a diváků. V neposlední řadě šlo také o ochotu redakcí vyjít projektu vstříc a mít prostor pro naše požadavky.

Českobudějovické listy, nejčtenější deník v regionu, Radio Faktor, nejposlouchanější rádio a regionální televize GIMI, jediná s možností vytvářet své programy i zpravodajství naše požadavky splňovaly a především byly ochotny se projektu po celou dobu jeho trvání v maximální míře věnovat. Nevynechali jsme však ani další média, která mají dopad s celostátní působností. A tak nebylo týdne, aby se některá média projektem Malé policejní akademie nezabývala.

Preventivní projekt jsme odstartovali tiskovou konferencí v dubnu roku 2002. Uskutečnila se v rámci výstavy Bezpečí všem, bezpečně pro všechny, kterou pořádalo Okresní policejní ředitelství v Českých Budějovicích. Uvedená výstava poukazovala v plné šíři na problematiku sociálně patologických jevů a zúčastnila se jí i Národní protidrogová centrála. Ředitelé obou policejních útvarů plk. JUDr. Jiří Komorouš (NPC) a plk. JUDr. Stanislav Svoboda (ORP), garanti Malé policejní akademie, seznámili novináře s uvedeným projektem. Již od této doby se na stránkách deníků začaly objevovat materiály poukazující na jednotlivé protispolečenské jevy, komentované různými odborníky z různých oborů. Od podzimu uvedeného roku, kdy byl projekt uveden do škol, se rozjela kampaň naplno.

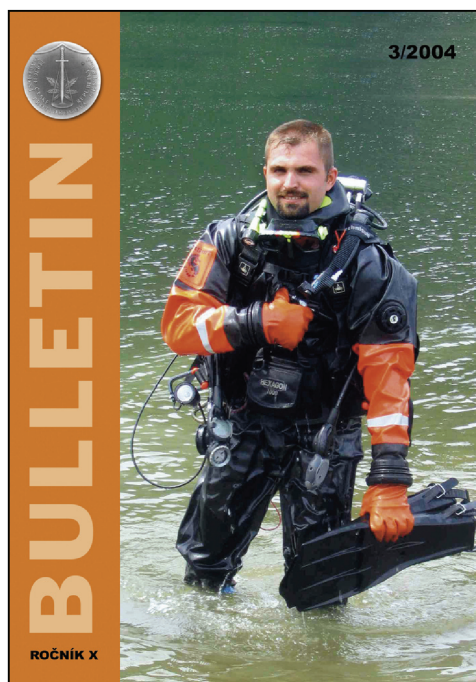
Mluvílo se o šikaně, gamblerství, záškoláctví, agresivitě, kriminalitě dětí a mládeže i páchané na mládeži, drogách a sektách i trestním postihu. Zveřejňované materiály korespondovaly s učivem ve třídách v rámci Malé policejní akademie. Mluvílo se o příčinách i způsobech, jak problémům předcházet. Šlo o to trvale držet pozornost veřejnosti k projektu. Proto se součástí mediální kampaně staly i veškeré doprovodné akce a soutěže (sportovní, literární, výtvarné), které probíhaly na školách i které připravovali policisté. Pořádaly se různé výstavky a výstavy a novináři navštěvovali i jednotlivé hodiny a akce. Hovořili s policisty, pedagogy, lékaři, psychology, právníky i dalšími odborníky, v neposlední řadě pak především s dětmi. Zajímali se také o názory rodičů a veřejnosti. Probíhaly i různé ankety. Velký úspěch měly podvečerní hodinové besedy v Radiu Faktor, které byly zaměřeny k jednotlivým tématům. Odborníci z řad policistů, lékařů, psychologů a pedagogů ale i novináři rozvíjeli povídání o tom, co společnost a hlavně mladé lidi tíží ve snaze vyburcovat posluchače, aby reagovali. Dařilo se to a s potěšením jsme zjišťovali, že pořad neposlouchají pouze mladí, ale i ti dospělí. Zájem vyvolala drogová problematika, kriminalita dětí a mládeže, šikana i záškoláctví. Mluvílo se o agresivitě a pomoci těm druhým, kteří se bránit neumějí. Informace se objevovaly i v dalších rádiích. Malé policejní akademii se velice věnoval i Český rozhlas svými živými vstupy z hodin i soutěží a doprovodných akcí. K jednotlivým tématům redaktoři připravili povídání s odborníky. V televizi GIMI se uskutečnilo několik besed a průběžně odvysílala řadu reportáží ve zpravodajském deníku. Reportáže se však objevovaly i ve zpravodajských denících České televize i televize Nova. Navštěvované byly i tiskové konference, které byly pořádány u příležitosti vyhodnocení projektu a účastnili se jich oba ředitelé útvarů a nebo byly připravované k dalším doplňujícím změnám příklad informacím týkajícím se akreditace projektu a nebo dalšího rozšíření i zkušeností z projektu. I redaktoři deníku Mladá fronta Dnes, kteří zpočátku projekt právě neprosazovali a byli skeptičtí, nakonec změnili názor. Jednotlivým tématům se věnovali a dokonce patřili mezi ty, kteří hledali souvislosti, sami oslovovali odborníky a veřejnosti předkládali informace, které problém řešily. O Malé policejní akademii psaly i další deníky jako Právo,

Blesk i Lidové noviny. Materiály v souvislostech se objevily i v časopisech Květy a Týden i v dětských časopisech. Pravidelně a nejvíce pak informoval o projektu časopis Bulletin a z resortních pak Policista a Hlásí se policie. Informace se objevovaly i v Učitelských novinách.

Pozitivem je, že Malá policejní akademie má vlastní webové stránky a žije. Zdůrazňuji – protože právě zde se objevuje nejvíce informací a stránky patří mezi nejnavštěvovanější. Staly se inspirací pro řadu pedagogů, policistů i výchovných pracovníků v celé republice. O projektu informují různé instituce v regionu i celostátně (kupříkladu další Ministerstva vnitra) i na svých internetových stránkách.

Mediální kampaň podpořily i různé propagační předměty, které obsahovaly symbol projektu „policejní sovičku“. Ta se také objevovala na cenách, které děti dostávaly při soutěžích. Tyto propagační předměty, tiskoviny i ceny věnovali dětem jednotliví sponzoři, kteří projekt podpořili. Výsledky jsou jednoznačné. Ohlasy dospělých i dětí ve většině případů svědčí pro takové projekty, které jsou živé, kde s dětmi pracují policisté v hodinách i mimo ně. I z úst novinářů zaznělo pozitivum v komplexní práci a působení a oceňují práci nejenom policistů a pedagogických pracovníků, ale i dalších činností odborníků na projektu.

Malá policejní akademie žije a díky nadšeným zakladatelům se z jihu Čech přesouvá i do jiných míst republiky. A s určitostí můžeme říci, že nemalou zásluhu na tom mají i média.

BUDE MPA POKRAČOVAT?

npor. PhDr. Lucie PTÁČKOVÁ, PhD., kpt. Bc. Miloš VANĚČEK

Ze čtyřletého působení MPA vyplývá velký zájem o projekt, a to jak od dětí a pedagogů, tak i od rodičů a široké veřejnosti. Již od začátku druhého ročníku jsme se začali setkávat s výčitkami, že je MPA pouze na třech školách, že by i jiné školy měly zájem o projekt. Museli jsme, a vlastně musíme i v současné době další školy odmítat. Jelikož se jedná o celoroční programy, jsou velice náročné na čas a na „lidi“. Kvalita se pro nás stala prioritní a převažuje nad kvantitou. Zájem ostatních nám dělá samozřejmě radost, a protože bychom nechtěli ostatní pouze odmítat, stáli jsme před rozhodnutím, jak tento problém řešit.

Na základě zpětné vazby a požadavků učitelů i žáků jsme se rozhodli připravit výukový DVD program pro II.stupeň základních škol, který by byl přístupný všem školám, učitelům a dětem. Z výsledků našich šetření vyplynulo, že pokud se dětem bude věnovat pozornost v této oblasti, dojde nejen ke zlepšení jejich znalostí a vědomostí, ale i ke změně názorů a postojů. Ukazuje se, že tyto programy jsou účinné a přinášejí dobré výsledky v oblasti prevence. Děti si osvojí zdravý životní styl, pozitivní postoje, dovednosti a ochranné kompetence.

Malá policejní akademie se může se svým obsahovým pojetím stát i tématem v rámci připravovaných školních vzdělávacích programů. Jejím smyslem je pomáhat každému žákovi hledat vlastní cestu životem a utvářet životní dovednosti a kompetence pro život. Vzdělávání v tomto případě zajišťuje nejen rozvoj schopností, umožňujících získat informace, kriticky je posuzovat, třídit a pracovat s nimi, ale má i formativní funkci, podněcuje sociální a osobnostní rozvoj. Je zřejmé, že preventivní ochranné kompetence dětí a mládeže jsou vytvářeny nejen konkrétními informacemi o jednotlivých společensky nežádoucích jevech, informacemi o zdravém a zdravém životním stylu, ale i osobnostním a sociálním rozvojem a výcvikem v sociálních dovednostech.

Pokud budou školy připravovat vlastní vzdělávací programy, Malá policejní akademie by mohla být vodítkem pro prevenci sociálně patologických jevů. Výukový DVD program by tak mnoha školám umožnil využít jinak nedostupnou Malou policejní akademii v rámci celé České republiky. Ve školách, které mají o MPA zájem, může toto výukové DVD být příspěvkem v rámci prevence sociálně patologických jevů a zároveň by bylo efektivním zhodnocením již vložených prostředků do celého projektu.

Po prvotním nadšení jsme byli nuceni řešit otázku zajištění finančních prostředků na výrobu tohoto programu. Byť se to na začátku zdálo velkým problémem, nakonec se přijatelný obnos za pomoci společnosti E.ON Česká republika, a. s. podařilo zajistit. Tak jako jsme víceméně celou dobu měli a máme štěstí na lidi, i v tomto případě jsme objevili partu vynikajících lidí, kteří nám bez ohledu na peníze pomáhají s přípravou scénářů, s výběrem dětských herců a nakonec samozřejmě zrealizují výrobu DVD dle našich představ a požadavků odborníků a recenzentů.

Tento rok je před námi ještě mnoho práce. Výukový DVD film by měl být tou pomyslnou „třešinkou na dortu MPA,“ vždyť nám jde všem o stejnou věc. Citlivým, empatickým přístupem k žákům vytvořit příznivou atmosféru ve třídě. Nestačí jen pedagogický takt, ale významná je vůle řešit daný problém. Je nesporné, že kvalita osobnosti pedagoga a jeho kompetentnost příznivě ovlivňují celou atmosféru i samotný učební proces. Nyní už směřujeme i k tomu, že by bylo vhodné věnovat více pozornosti problematice sociálně patologických jevů v pregraduální přípravě učitelů. Studenti by si měli osvojit nejen teoretické poznatky, ale projít i praktickým výcvikem. Možná se tento film dostane i na pedagogické fakulty a bude přínosem i pro budoucí pedagogy.

Doufáme, že se nám naše úsilí podaří a budeme moci s krásným vědomím říci: „Podařilo se nám vše tak, jak jsme si přáli“.

A TAKHLE TO VŠECHNO KONČÍ ?

npor. PhDr. Lucie PTÁČKOVÁ, PhD.

Malá policejní akademie se pomalu blíží ke svému závěru. Bývá zvykem bilancovat dosažené úspěchy, vzít si ponaučení z případných chyb a naskytnuvších se problémů. Nebyla by pravda, kdybychom tvrdili, že všechno se nám za ta léta dařilo na výbornou, že jsme se nesetkali s ničím negativním. Problémy jsme řešili za pochodu, z chyb jsme se snažili poučit a tak bychom na závěr chtěli vyjádřit více toho kladného, co se Malé policejní akademii podařilo.

- Vznikl projekt, který byl pro autory jejich dítětem, nad kterým bděli, postrkovali ho v prvních krůčcích, až se postupně osamostatnil jako dorůstající dítě.
- Seznámili jsme se s báječnými lidmi, kteří jsou také zapálení pro věc. Nejen s odborníky na slovo vzatými, ale i s pedagogy, kteří čtyři roky MPA opečovávali a starali se, aby nestrádala.
- Děti policii přestaly vnímat jako represivní orgán a získaly povědomí, že v případě potíží se na ni mohou kdykoliv obrátit o pomoc.
- Začali jsme spolupracovat s dalšími organizacemi a institucemi a naším společným cílem se staly právě děti.
- Získali jsme prostřednictvím Pedagogicko-psychologické poradny v Českých Budějovicích akreditaci MŠMT k dalšímu vzdělávání pedagogických pracovníků. Učitelé se mohou na seminářích seznámit nejen s teoretickou, ale i praktickou problematikou jednotlivých oblastí.
- Díky sponzorům jsme dětem mohli připravit neobyčejné zážitky v podobě výletů, doprovodných akcí, soutěží a na slavnostním vyhodnocení předávat skutečně skvělé a hodnotné dárky.
- Projekt ukázal policistům možnosti, jak s dětmi pracovat alternativními metodami.

Samozřejmě, že projekt není všemocný a nemůže nahradit působení vlivu rodiny, školy, vrstevníků a dalších faktorů. Ani vlivy lokálního prostředí nelze jistě podceňovat. Troufáme si však tvrdit, že policie nemá zůstávat při preventivních akcích stranou, ale má se jich aktivně (samozřejmě s patřičným personálním obsazením) účastnit.

Spekuluje se o tom, zda MPA skutečně končí. Dovolíme si uvést tyto informace na pravou míru. MPA byl čtyřletý projekt, který měl ověřit, zda se důsledná a systematická práce s dětmi odrazí v jejich prosociálním chování. S dětmi jsme strávili stovky hodin a na základě zpětných vazeb si troufáme říci, že projekt uspěl. Nelze se zavděčit opravdu všem, ale většina dětí, a že jich projektem prošly skoro 4000, byla s MPA spokojena, kladně hodnotila její programy a doporučila ji dalším školám. V personálních silách policie však není možné zajišťovat v takovém rozsahu výuku sociálně patologických jevů, i když by to bylo jistě ku prospěchu věci. Do projektu jsme od počátku zapojovali především policisty s vysokoškolským vzděláním. Chtěli jsme předejít neodborné práci s dětmi, za kterou byla policie v dřívějších preventivních aktivitách kritizována. Rozhodli jsme se tedy myšlenky MPA šířit dále, i když trochu jinou formou. Připravujeme výukový DVD film, který bude pro školy možností, jak preventivně pracovat s dětmi v oblasti sociálně patologických jevů. Školám se tím nabízí možnost aplikace některých prvků MPA při přípravě vlastních vzdělávacích programů.

Budeme i nadále pořádát semináře pro zájemce o tuto problematiku. Nebráníme se i spolupráci s vysokými školami, organizacemi a institucemi, kterým tato oblast není lhostejná.

Pro nás práce na MPA zdaleka nekončí. Naši respondenti opouštějí své základní školy, aby vstoupili do nových škol, nových tříd a kolektivů, a je na nich, zda dokáží využít své nové znalosti a dovednosti z MPA k tomu, aby ochránili sebe a své kamarády před nástrahami života. Naším novým cílem je věnovat se dospělým, pedagogům, rodičům a i těm předávat informace MPA. Vždyť všichni se celý život učíme, a i my musíme své poznatky zdokonalovat, abychom je mohli šířit dál.

Čtyři roky strávené s Malou policejní akademií se pomalu blíží ke konci. Chtěli bychom poděkovat plk. JUDr. Svobodovi a plk. JUDr. Komorousovi, že nám od začátku našeho nápadu věřili. Všem ředitelům a pedagogům zúčastněných škol, že nás nechali na svých školách působit a měli s námi trpělivost, dětem, které MPA prošly, sponzorům, že své finanční prostředky vkládali do našeho projektu, odborníkům, kteří s námi po celá ta léta spolupracovali, a dalším novým i starým přátelům, kteří nám pomáhali v našem úsilí.

Pokud jsme zde na někoho nebo něco zapomněli, omlouváme se, nebyl to úmysl, ale momentální indispozice naší šedé kůry mozkové, která se s nostalgií loučí s Malou policejní akademií.

PODĚKOVÁNÍ PATŘÍ VŠEM, KTEŘÍ NÁM POMÁHALI

npor. PhDr. Lucie PTÁČKOVÁ, PhD.

Projekt takového rozsahu, jako je Malá policejní akademie, se neobejde bez finančních prostředků. Začátky pro nás nebyly jednoduché, ale podařilo se nám získat peníze od Komise pro uvolňování účelově vyčleněných prostředků na realizaci programů ministerstva vnitra v oblasti prevence kriminality na přípravu a výtisk pracovních sešitů. Ty byly v první řadě určeny dětem zúčastněných škol, a následně i pedagogickým pracovníkům, kteří budou s MPA pracovat.

Jak se projekt rozvíjel, začaly nám finančně pomáhat i další organizace a instituce. Díky náměstkyni primátora města České Budějovice Mgr. Vlastě Bohdalové, starostovi města Lišov ing. Václavu Chmelovi obdržely školy peněžní prostředky na rozjezd.

Vzhledem k tomu, že jsme vsadili na soutěživost dětí, bylo nutné zajistit i ceny a dárky do soutěží, doprovodných akcí. To se nám dařilo postupně. Někteří nám zpočátku věřili méně, a tak jejich sponzorské dary zahrnovaly především drobné upomínkové předměty. Našly se ale firmy, kterým se projekt zalíbil hned na začátku a věřily, že jejich vynaložené prostředky budou jistě dobře využity k účelu, pro který nám byly poskytnuty. Velký dík proto patří lidem, kteří s námi po celou dobu spolupracovali a pomáhali nám :

- manažeru podnikové komunikace Mgr. Vladimíru Váchovi společnosti E.ON Česká republika, a.s.,
- Františku Jelenovi, majiteli společnosti JELEN,
- obchodnímu řediteli firmy Dynex Technologies, spol. s.r.o. Františku Krkoškovi
- firmě Robert Bosch, spol. s.r.o. – České Budějovice a Mgr. Barboře Schelové
- marketu OBI a jejímu řediteli v Českých Budějovicích Marku Schönbauerovi

Díky těmto firmám mohla Malá policejní akademie důstojně pracovat celé čtyři roky. Nemůžeme ale zapomenout ani na další menší sponzory, kteří se zapojovali, jak mohli a jak jim finanční situace dovoľovala.

Společnost E.ON Česká republika, a.s. nám bude i nadále finančně pomáhat při přípravě a zpracování výukového DVD pro školy. Právě zásluhou této organizace se dostane Malá policejní akademie i do dalších základních škol k dětem a pedagogům.

SPONZOŘI MALÉ POLICEJNÍ AKADEMIE

SPOLEČENSKÁ ODPOVĚDNOST E.ON

Milého souseda, který dohlédne na zahrádku a na květiny, když nejsme doma – to by si jistě přál každý z nás. Nejsou ale velké firmy takovými sousedy, součástí společnosti, ve které žijeme? Neměla by pro ně platit stejná měřítko jako pro sousedské vztahy? Stejně jako i jiné malé a velké podniky, chápe E.ON tento úkol jako jednu ze svých odpovědností: Corporate Social Responsibility, zkráceně CSR, je závazek ve všech oblastech naší obchodní činnosti.

Koncern definoval dvě stěžejní oblasti pro svoji angažovanost: investice do zvýšení efektivity v energetické oblasti a do ochrany ovzduší

a podporu veřejnosti v regionech, kde E.ON působí. Nápad není nový. Už v rané fázi industrializace existovali podnikatelé, kteří se zasazovali o blaho svých zaměstnanců, zřizovali pro ně byty a starali se o zdravotní péči. S rostoucí mírou globalizace se stále více firem, působících na mezinárodní úrovni, zabývá tématem udržitelného rozvoje a pocituje závazky vůči životnímu prostředí a společnosti. Neméně důležitá je tato oblast pro investory, kteří perspektivnost firem posuzují také z hlediska jejich společenské odpovědnosti. Měřítkem úspěšnosti dnes nejsou jen kvalitní produkty a velké zisky. Důvěryhodnost a důvěra ze strany akcionářů, zaměstnanců a analytiků prokazatelně zvyšuje celkovou hodnotu podniku. Tržní analytici také zjistili, že zhruba 70 procent konzumentů se při svém rozhodování o koupi produktu nechává ovlivnit sociální angažovaností podniku. Přes 40 procent je ochotno za odpovídající výrobky vydat více peněz.

Jak lze tedy Corporate Social Responsibility, tedy sociální odpovědnost, chápat konkrétně? Nejde zde pouze o peněžní investice do dobročinných aktivit nebo kulturních podniků – jak to zatím větší část veřejnosti stále vnímá. V rámci sociální odpovědnosti by měl, v ideálním případě, vzniknout tzv. Win-Win-Efekt, tedy efekt oboustranného prospěchu. Zkrátka situace, která je přínosná pro obě strany, dárce i obdarovaného.

Jako konkrétní příklady sociální odpovědnosti ve dvou nadefinovaných oblastech koncernu E.ON můžeme uvést činnosti prospěšné pro obyvatele našich regionů. Jako dodavatel energie je E.ON právě zde nejlépe obeznámen se situací i potřebami lidí. Ve středu zájmu jsou aktivity pro děti a mládež, ve smyslu možnosti propojení profesního a rodinného života. V některých společnostech koncernu E.ON tak můžeme nalézt kupříkladu projekty na podporu nemocničních klaunů, kteří ulehčují úděl dětem, trpícím nádorovým onemocněním, nebo osobní angažovanost u řady kolegů, kteří pomáhají dětem s domácími úkoly, ale i projekty v oblasti prevence sociálně patologických jevů, mezi které patří např. drogová závislost, násilí, trestná činnost mladistvých.

Z hlediska investic ke zvýšení efektivity v energetické oblasti a do ochrany ovzduší probíhá řada vzorových projektů. Jako příklad můžeme uvést projekt London Array, největší světové zařízení na výrobu větrné energie, na jehož realizaci se podílí společnost E.ON UK. Neméně zanedbatelné jsou projekty v oblasti vodních energetických zdrojů, které dělají z koncernu E.ON největšího soukromého výrobce vodní energie v Evropě, a investice do výstavby elektráren s maximální energetickou efektivností. Do roku 2010 v této sféře proinvestuje E.ON zhruba 3 miliardy Eur.

Povinností E.ON, jako dodavatele energie, je uchovat základy života pro budoucí generace. CSR znamená trvalý a udržitelný rozvoj nejen pro okolní prostředí, ale i pro společnost jako takovou. Přebíráme odpovědnost za krátkodobé akce, ale z hlediska dlouhodobé perspektivy musíme respektovat i budoucí generace a starat se o jejich potřeby.

První podnikatelské záměry na přelomu roku 1990, byly řazeny do rázu obchodních sfér specifikovaných na provoz restauračních a prodejních činností. Ze zdánlivě drobných podnikatelských cílů se však postupem času začala rozvíjet činnost i do jiné oblasti směřované ke koupi a obchodu s nemovitostmi. Když v roce 1995 začínala naše společnost s realitami jako

další činností, bylo dopředu jasné, že se nechce zařadit do šedi mnoha tuzemských realitních kanceláří a nespokojí se se zavedenými praktikami, které jsou v realitní činnosti běžné. Vytýčili jsme si za cíl, že naše úsilí nebude směřovat jen k prodeji nemovitostí v dokončených lokalitách, ale bude zaměřeno na vytipování atraktivních míst s jasným záměrem připravit pozemky jak pro individuální tak soustředěnou výstavbu. Netrvalo dlouho a tato činnost se stala krédem společnosti a jejím hlavním podnikatelským záměrem. V současné době je naší nejvýznamnější činností právě development a na trhu jsme zařazováni mezi jednu z nejúspěšnějších společností realizující tuto formu rodinného bydlení. Naši spokojení klienti jsou pro nás nejlepší formou reklamy.

BOSCH

Československá firma Bosch je dceřinou společností světového koncernu Bosch. Téměř 2000 pracovníků se podílí na vývoji a výrobě dílů pro automobilový průmysl. Zákazníky jsou snad všechny významné evropské automobilky. Bosch je dyna-

mickou firmou, která se pyšní titulem Zaměstnavatel regionu 2005, Exportér roku v nárůstu ob-
jemu exportu za posledních 10 let. Jako jedna z prvních jihočeských firem prošel Bosch České
Budějovice úspěšně auditem životního prostředí.

V československém OBI najdete na ploše 10 000 m² více jak 60 000 druhů zboží pro kutily, stavebníky a zahrádkáře. Pro zákazníky je market otevřen sedm dní v týdnu od 8 do 20 hodin. Najdete tu šicí centrum, možnost rámování obrazů, míchání barev, přířez dřeva a další služby. O spo-

kojenost zákazníků se stará tým profesionálů, který odborně poradí, předvede zboží a umožní nákup případně i na splátky. Zkrátka „když nevíte co by, najdete to v OBI“.

Společnost Dynex je jedním z největších dodavatelů produktů a služeb v oblasti laboratorního zařízení a diagnostik v České a Slovenské republice. Jedná se o ryze českou společnost, která je na trhu od roku 1991 a od té doby stále zlepšuje a rozšiřuje své služby.

Zabýváme se především prodejem přístrojů a diagnostik pro mikrobiologické, molekulárně-biologické, imunologické laboratoře, transfúzní služby, vědecko-výzkumná pracoviště atd. Dodáváme a servisujeme přístroje a diagnostické kity od 15 zahraničních firem. Mezi naše hlavní odběratele patří především zákazníci z oblasti klinicko-diagnostických laboratoří, akademií, forenzní genetiky, veterináři a fytopatologové.

Našimi zaměstnanci jsou i vysoce kvalifikovaní servisní technici pro všechny přístroje, které dodáváme.

Firma Dynex je také distributorem testů na detekci drog ze slin a z moči a je výhradním dovozcem firmy Syntron v České republice.

Společnost Dynex spolupracuje mimo jiné s Policií ČR (NPC), Zdravotní policií, Vojenskou policií, organizací Drop in a s firmou AM, s.r.o., které tyto testy propagují a demonstrují na svých besedách pro podporu protidrogové prevence mládeže.

Dále naše testy používají zařízení jako jsou diagnostické ústavy v ČR, Psychiatrická léčebna Bohnice, a další zařízení, která pracují s rizikovými skupinami, a které pomocí těchto testů kontrolují své svěřence.

Od roku 2005 firma pracuje dle systému managementu jakosti ISO 9001:2000.

PRÁCE ABSOLVENTŮ MALÉ POLICEJNÍ AKADEMIE.

JAK VIDÍ POLICII NA ZÁKLADNÍ ŠKOLE LIŠOV

Petra TVRZNÍKOVÁ, VI.B.

POLICIE

Policie, ta nás chrání
máme v noci klidné spaní.
A když problém nastane
Vždycky se nás zastane.
Venku v zimě krásně sněží,
policie, ta nás střeží.

Gabriela ZÁRUBOVÁ, VI.B.

POLICIE

Kdo nás chrání? Policie.
Ve dne, v noci, v ulicích je.
V městě, parku, na silnici
hlídají si pořádek.
Aby byli všichni šťastní
a nebyl nepořádek.
Proto když se něco děje,
tak zvedneme sluchátko.
Vytočíme policii, ta je tady zakrátko.

Veronika NOVÁKOVÁ, VI.B.

PANE POLICAJTE

Pane policajte, pane policajte,
někdo ujel naším autem.
V autě bylo mimino,
prosíme vás chyťte ho.

Děvčátko však pláče stále,
zloděj neví co s ním dále.
A když pláče celou noc,
na zloděje je to moc.

Už ho lupič vrací zpátky,
ukradené auto taky.
Policajt nám dítě nese,
mamka už se na něj třese.

Když se nevinátko ztratí
zloděj ho pak rychle vrátí.
Ve snu ho dítě straší,
rozmyslí si krádež další.

PROČ DĚLÁM VĚCI, O KTERÝCH VÍM, ŽE SE DĚLAT NEMAJÍ

Filip ŠMAJCL, VI. C, ZŠ Máj I

První špatná věc je agresivita.

Jednou jsem se honil s Adamem Pokorným a dopadlo to tak, že jsem z toho měl napomenutí třídního učitele. Když mě Adam chytil, tak jsem se mu vyrvál a nechtěl ho přitom kopl do oka. Oko měl celé červené a paní učitelka mu na to musela dát studený obklad. Když jsem šel domů, měl jsem strach. Ale doma nic moc nebylo, protože jsem mluvil pravdu, a protože za to mohl i Adam.

Druhá špatná věc je lhaní.

Když jsem přišel domů ze školy, tak jsem se chtěl najíst, protože oběd ve škole mi nechutnal. S jídlem jsem se šel najíst do obývacího pokoje, i když vím, že tam jíst nesmíme. Umazal jsem gauč. Rodiče na to přišli a vynadali mi. Chtěli, abych se přiznal, ale já jsem zapíral, že jsem nic neumazal. Po čase jsem přiznal, tak mi to odpustili. Od té doby v obývacím pokoji nejím. Opravdu – teď nelžu.

Třetí špatná věc je opisování.

Bylo to nedávno. S celou třídou jsme psali test z matematiky. Hodně jsem si nevěděl rady, a tak jsem začal opisovat od spolužačky Elišky Mügllové. Opsal jsem to skoro všechno, ale nakonec to bylo většinou špatně. Dostal jsem i špatnou známku. Po čase se psala další písemka, a to z fyziky. Opět jsem trochu opisoval od Elišky. Tentokrát to bylo skoro dobře a já jsem dostal dvojku. Doma mě pochválili, protože nevěděli, že jsem podváděl. A já někdy opisuji dál. I když vím, že je to špatně a že za to můžu mít zakázanou televizi i počítač, až na to učitelé a rodiče přijdou.

Čtvrtá špatná věc je odmítání.

Večer jsem chtěl na počítači hrát bojové hry, ale mamka mi řekla, že nemůžu, že už je po osmé hodině a že jsem se už hodně díval na televizi. Pak mi řekla, že se můžu koukat na televizi ještě malou chvíli, jestli chci, že je tam nějaká soutěž. A pak jsme se začali hádat: když můžu na televizi, proč nemůžu na počítač, když je to všechno stejné. Mamka mi řekla, že se mám před spaním uvolnit a nehrát nějaké střelky! Nakonec zvítězila máma a ještě mi připomněla, že jsem asi zapomněl, že večer se můžu já i sestra Katka dívat v televizi jen na komedie, pohádky a zábavné pořady.

Pátá špatná věc je, že dělám „blbého“.

Třeba když přijdou rodiče z práce a vidí, že je rozpalená televize. Jdou za mnou do pokoje a ptají se, proč jsem se na ni koukal, když jsem se měl učit. Oni poznají, že jsem na ni koukal a jdou se mě zeptat, jestli se přiznám. Samozřejmě se nepřiznám a dělám, že o ničem nevím. A tak nemám televizi nebo počítač třeba dva a více dnů. Víím, že když se hned přiznám, tak mi odpustí. A když kvůli televizi něco nestihnu nebo zapomenou, ale přiznám se včas, stejně ji nemám, ale třeba jen jeden večer. „Blbého“ dělám i tehdy, když nám jde mamka dávat nějaké sladkosti a zjistí, že v krabici pomalu žádné nejsou. Říkám jí, že nevím, kdo je snědl, že já to nebyl, že jsem ani o těch sladkostech nevěděl. A mamka nakoupí do zásoby nějaké jiné.

Filip KRÁTKÝ, IX.B, ZŠ Máj I.

K vánocům jsem dostal novou počítačovou hru. Nejrady bych pařil celý den. Jenomže je únorové ráno a já mám vstát do školy. Vůbec se mi tam nechce. Co by tomu řekli rodiče, kdyby zjistili, že jsem zůstal doma jen tak. Mám sice rýmu, ale to by mi asi neprošlo.

Přemýšlím, čas utíká a já stále přemýšlím. Nevím, jak se rozhodnout. Hlavou se mi honí téměř „shakespearovská“ otázka: „Jít či nejít?“

Čas se krátí, asi zůstanu doma. Víím, že bych měl jít do školy, ale rozhodnutí již padlo. Trochu mě zahryže svědomí, ale ne zas až tak moc.

Jdu si do kuchyně pro čaj a vidím, že mamka není v práci. Úleva!!! Nechápu, proč mi to nedošlo už dřív. Je totiž sobota. To chce oslavu. Ještě že mám novou hru.

Julie ... IX.A.

Dívám se na zprávy, vidím krádeže, vraždy, podvody. Beru do rukou dnešní noviny. Tučné titulky hlásají o soudu s několikanásobným vrahem.

Napadá mě, proč lidé dělají věci, které dělat nemají, ačkoliv vědí, že skončí ve vězení.

Vlastně musím říci, že pachatele trestných činů nechápu. Proč? Protože nemusím mít za potřebu ubližovat svým blízkým. Nechci se prát, nebaví mě někoho mlátit, nedělá mi dobře ukazovat někomu svoji převahu. Vím, že krást se nemá, a proto nekradu. Léta strávit ve vězení mi připadá strašlivé. Proč páchat jiné zločiny láká lidi? Nemám na mysli ty, kteří uhoří ve vzteku, ukradnou něco z nedostatku. Mám na mysli ty, kteří svůj čin pečlivě plánují, ačkoli následky svých činů znají.

Chtějí si něco dokázat? Chtějí si ověřit, že mohou všechno? Někteří asi ano. Ale stojí jim to opravdu za to? Není pro ně léta strávená ve vězení dostatečně odstrašující? Asi není. Proč? Měli tak špatné dětství, že chtějí ubližovat? Potkalo je něco tak strašného, že se mstí? Chtějí se ubezpečit, že pro ně neplatí běžná pravidla? Působí jim ubližování radost? Neumí snad žít jinak, než ve vězení?

Na tyto otázky neumím odpovědět. Proč? Protože si myslím, že jsem slušný člověk.

David KRÁTKÝ, IX.B.

Proč? To opravdu nevím. Vím ale, že těch věcí dělám spoustu, spoustu jsem udělal a spoustu ještě udělám.

Dělám tisíce věcí, které by se podle rodičů, učitelů, zákonů a jiných (vskutku nepříjemných) omezovatelů neměly dělat. A zároveň nedělám žádnou. Ptáte se, jak je toto možné? No, každá tato „hříšná“ činnost je vždy souboj toho „darebáckého“ v nás a někdy opravdu kousavého svědomí. Částečně víme, že to, co někdy děláme, není správné, částečně sami sebe přesvědčujeme, že jsme nevinní. Uvnitř jsme plní různých skutků, problémů, příběhů, někdy i lží a prostě nepříjemných pocitů. Zatímco v okolním světě omezovatelů (v tomto případě hlavně rodičů) děláme jakoby nic. Vím, že vždy nejsem úplně „hodný“, ale s čistým svědomím můžu říct, že jsem třeba nikdy nikoho nepodrazil, s každým jsem jednal na rovinu a prostě hrál fair-play. Moje ne až tak správné věci jsou většinou taková ta normální zlobivost, dovádění atd. Někdy sice překročí i ten status „dětského a dospívajícího řádění“, ale já si myslím, že to prostě k tomu patří.

Takže vlastně proč to dělám? Nejsem si jist. Ale myslím si, že (aspoň u mě) je to z té zvědavosti, snahy pobavit se, bláznit a tak. Toto není omluva, myslím, že to omluvit ani nejde. Ale důležité by mělo být jedno. Zásada. Mezník, který si člověk musí sám sobě určit, kam až může zajít

Já takové mám, a to je nikomu bezohledně neublížit, nepodrazit a taky že si nikdy nevezmu tvrdou drogu. A co vy?

Lucie BICANOVÁ, VIII. D, ZŠ Máj I.

Proč lidé ničí a poškozují cizí majetek, když vědí, že se to nemá?

Nejnovější zprávou z Jižních Čech je, že lidé stále více poškozují cizí majetek. Ať už od maličkostí, jako je zničení tužky nebo něčeho podobného, až ke zničení nově omítnuté budovy sprejem, fixem, atd.

Můžeme začít třeba již ve školních lavicích základní školy. Proč si spolužáci mezi sebou schválně ničí pomůcky? Ve vyšších ročnících bychom mohli uvést ničení mobilních telefonů, trhání učebnic, lámání kříd, zamykání se v šatnách, ničení výzdoby školy a lavic. Možná na celém druhém stupni nenajdeme lavici, která by nebyla popsaná, poškrábaná nebo jinak zdevastovaná. Tu chybí kousek desky, tam šroubek, nebo lze spočítat podle zářezů na okraji lavice, kolik minut zbývá do zvonění. Zjistíme, z čeho třída psala písemku, kdo koho miluje, či který kantor zrovna upadl v naši nemilost. Pokud chceme zjistit nějaké telefonní číslo – stačí projít lavice, podívat se na záchod nebo na obrázky na nástěnce.

Horší je, když chceme zjistit telefonní číslo v seznamu nedaleké budky. Marně bychom hledali seznam, někdy i sluchátko. Po celém městě nacházíme odložené nepotřebné předměty, tu a tam nám z auta zmizí zrcátko, stěrač nebo jiná „nepotřebná“ součástka. A nový lak poškozený několika dobře promyšlenými vropy taky stojí za to. Velice potěší také rozbité okno v přízemí panelových domů, rozbitý automat na jízdenky a mnoho dalšího. Ale naší otázkou je, proč toto lidé dělají?

Chtějí nám všem jen komplikovat život? Trošku přibrzdit naše tempo nebo je to něco víc? Možná je to závist mezi lidmi, větší vynalézavost mladých lidí (nemusí to však být pouze mladí), možná si někteří myslí, že když udělají to, co se nemá, že budou něco víc než ostatní. Chtějí vyniknout v partě nebo ve skupině lidí, nic neumí, trpí vlastní neschopností a tak když nemají lepší nápad, snaží se zviditelnit alespoň tím ničením. Možná je pro tyto lidi důležitý jen pocit, že něco porušili nebo udělali něco, co se nemá. Třeba se pak cítí jako hvězdy. Ale spíš jsou plni komplexů. Nebo jim jen rodiče zapomněli vysvětlit, co je a co není vhodné chování.

Ale jak tento problém řešit? Tohle možná není otázka pro ty, kteří v sobě tento pocit něco vzít, provést nebo zničit dokáží potlačit a kteří si ho uvědomují.

Těchto lidí v poslední době, bohužel, ubývá. Bylo by dobré, kdyby se lidé nad sebou zamysleli, jestli tento článek není právě o nich. A pokud jste se v něčem poznali, zkuste se podívat na věc z druhé strany, ze strany, která patří třeba vlastníkům poškozených vozů, domů a ostatních věcí. Nezapomínejte však přitom na svou čest a sebekritiku. Kdyby ubylo těchto „neřestníků“, všem lidem by se třeba lépe žilo. . .

SÝKOROVÁ, IX.B, ZŠ. Máj I.

„Proč dělám to, co dělat nemám?“

Chcete mít dobrou náladu a bavit se?

Snad každý z vás ví, že alkohol, ať v jakékoli podobě je pro člověka nebezpečný. Pod jeho vlivem sice zapomínáte na své problémy, vyskytují se však další. Držení rovnováhy stojí opilého člověka velké úsilí a občas řeknete i věci, které byste si v normálním stavu raději odpustili.

Ale povedlo se vám někdy sledovat televizi alespoň půl hodiny, aniž byste narazili na reklamu, která podporuje a dokonce i doporučuje alkoholické nápoje? Jedině, že byste zrovna narazili na medvěda na obalu, ve kterém není ani kapka alkoholu, nebo že byste trávili denně doma čas s Dobrou vodou. Jinak jste však stále s Reném a Rudolfem na golfu. Můžete si jít také sednout na balkón a popovídat si se svým kamarádem pozdě v noci nad sklenkou. Ale pozor! Sem je ženám vstup „zakázán“! Vždyť i muži mají své dny! I v obchodech na vás za každým rohem nakukují alkoholické nápoje s lákavými etiketami. No nekupte to! Věnujte lahvičku oslavenci narozenin, přece o nic nejde. Ale druhý den vás na přechodu málem srazí opilý řidič auta a ještě na vás křičí, že nemáte co dělat na silnici, protože ta je odjakživa určena autům. Alkohol se prostě nevyhnete, i kdybyste se snažili sebevíce. Nejlepší proto je smířit se s tím, ale nepřehánět to s konzumací. Vždyť třeba Silvestrovský večer by se neobešel bez slavnostního přípitku šampaňským.

DVA POHLEDY

Denisa JOKLOVÁ IX.C

LÁSKA

Love je vlastně láska
a vůbec žádná sázka.
Láska je ten nejkrásnější cit,
který se nedá slovy vyjádřit.

Láska je krásný cit,
po kterém všichni touží,
a ten, kdo ji nepoznal,
se souží.

Ten, kdo lásku má,
ten je šťastnější,
ten, kdo ji zná,
pro toho je svět krásnější.

Včera jsem se ptala sedmikrásky,
jaké jsou barvy lásky.
Je modrá jako nebe,
zelená jako mez, co zebe.
Je červená jako růže,
která kdykoliv zvadnout může.
Snad je žlutá jako hvězda,
jako sen co se nezdá.
Může být tmavá jako tvoje oči,
barevná jak Zem, když se točí.
Je růžová jak plátky květů,
má barvy ze všech možných světů.
Anebo je bez barev.

Třeba i rudá jako krev.

ŘÍŠE POHÁDEK

V kouzelné říši pohádek
můj svět se točí.
Ve křiku nadávek
zavírám oči.

Vzít si cestovní plášť
a odletět z toho hluku
nevnímat ten srdceryvný pláč
 pryč od těch mrazivých zvuků.

Chytit si zlatou rybku
a přát si tři přání:
Uklidnit tu rozpoutanou bitku
probudit k životu uschlou
kytku
vylovit z kupky sena zapadlou
nitku.

To se v říši pohádek může stát.
ale když zavřu oči
může se mi o tom jenom zdát.

A tak se můj svět pořád točí

KALENDÁŘ MALÉ POLICEJNÍ AKADEMIE*Füsllová, Šnejdarová***LEDEN****ŠIKANA**

Šikanují jenom starší,
po tobě hned přijde další
Ty máš úkol jediný -
někomu se svěřit.
A ten „někdo“ – pamatuj!
Ten ti musí věřit.

DUBEN**ZNÁSILNĚNÍ**

Nikdy nechod' potmě sama
přes park, lesy, háje.
Les se hemží
Obludami.
Touha někdy zlá je.

ÚNOR**KOUŘENÍ**

Cigareta sluší?
Kdo ti o tom řekl?
Jedno je však jisté!
Ten někdo se spletl!
Zdraví rozum ovšem praví:
„Začni myslet na své zdraví!“

KVĚTEN**SEKTY**

Každý člověk v něco věří
víru svou si pěkně střeží.
Věřit můžeš v duši, lásku
v dobré slovo nebo sázku.
Možnosti a dveře klepou,
v sektách najdeš víru slepou.

BŘEZEN**DROGY**

Drogy bereš kvůli komu?
Snad ne kvůli partě!!!
To dej raděj denně přednost
v televizi Spartě.
Dřív než do krajnosti zajdeš,
u svých přátel pomoc najdeš.

ČERVEN**AGRESIVITA**

Problémy se vyřeší někdy s velkým úsilím.
Nic se nenapraví agresí a násilím.
Když jsi agresivní moc,
nemají tě lidi rádi.
Můžeš volat o pomoc,
nepřijdou tví kamarádi.

KALENDÁŘ MALÉ POLICEJNÍ AKADEMIE*Füsllová, Šnejdarová***ČERVENEC****ZÁŠKOLÁCTVÍ**

Když ti něco nejde, nebaví tě učení,
Neboj, to tě přejde.
Škola není mučení.
A co budeš dělat dál?
Nehraješ vždy jako pivot!
Život nese úskalí,
učíme se celý život.

ŘÍJEN**KRÁDEŽ**

Mít tak všechno, co bys chtěl:
auto, prachy, paláce..
jako bys však nevěděl,
že to nejde bez práce.
Když ukradneš, máš to hned
a je všechno v suchu.
Dříve ovšem za krádeže uřezali ruku.

SRPEN**GAMBLERSTVÍ**

Kluby, výhry, automaty,
dlouhá doba do výplaty.
Prohrál rozum, důvěru,
u přátel má sekeru.
Peníze se stále krátí,
kdypak asi dluhy vrátí?

LISTOPAD**PODVOODY**

Nabyl rychle svého jmění,
kdo se snížil k podvádění.
Štěstí cítit nemůže,
kdo si takto pomůže.
Podvodník zůstane sám,
podvod bývá potrestán.

ZÁŘÍ**ALKOHOL**

Láhev sektu na přípitek,
Ta se pije na zdraví.
Kdo však tajně pije zbytek,
tam se problém dostaví.
Jedna láhev, druhá, třetí,
realita ztrácí smysl,
Čas se krátí, přímo letí.
Vyčisti si svoji mysl!!

PROSINEC**NÁSILÍ**

Využívej svoji sílu,
když máš náklad
těžký.
Ten kdo koně jenom bije
musí chodit
pěšky.

Poznámky:

Poznámky:

Poznámky:
